Fyrirlestrar í línulegri algebru haust 2015

Í þessu skjali er að finna allar glærur sem notaðar eru í fyrirlestrunum. Það er fyrst og fremst ætlað þeim sem vilja koma glærunum á prent, en þær innihalda að megninu til aðeins þær skilgreiningar og setningar sem fyrir koma í námskeiðinu.

Tölusetning er með þeim hætti að fyrst kemur númer fyrirlestrarins og síðan númerið á undirgrein hans. Síðan eru skilgreiningar og setningar tölusettar innan hverrar greinar fyrir sig. Til dæmis kemur setning 15.2.3 fyrir í annari grein fimmtánda fyrirlestrar og á undan henni koma fyrir í sömu grein ein skilgreining og ein setning.

Jón Ingólfur Magnússon

1. fyrirlestur 24. ágúst 2015 (Greinar 1.1-1.2 í bók)

1.1 Hnitarúm og vigrar

Fyrir sérhverja heiltölu k > 0 látum við \mathbb{R}^k tákna mengið af öllum röðuðum k-undum (s_1, \ldots, s_k) af rauntölum.

Skilgreining 1.1.1

- (i) Mengið \mathbb{R}^k kallast **hnitarúmið** af **vídd** k.
- (ii) Stökin (s_1, \ldots, s_k) úr \mathbb{R}^k kallast **vigrar** (í eintölu *vigur*) og tölurnar s_1, \ldots, s_k kallast **hnit** vigursins. Vigurinn $(0, \ldots, 0)$ kallast **núll-vigurinn** í \mathbb{R}^k .
 - Samlagning vigra er skilgreind með því að setja

$$(s_1, s_2, \dots, s_n) + (t_1, t_2, \dots, t_n) = (s_1 + t_1, s_2 + t_2, \dots, s_n + t_n).$$

• Frádráttur vigra er skilgreindur með því að setja

$$(s_1, s_2, \ldots, s_n) - (t_1, t_2, \ldots, t_n) = (s_1 - t_1, s_2 - t_2, \ldots, s_n - t_n).$$

• Margföldun vigurs með rauntölu r er skilgreind með því að setja

$$r(s_1, s_2, \dots, s_n) = (rs_1, rs_2, \dots, rs_n).$$

• Vigurinn $(-s_1, -s_2, \ldots, -s_n)$ er oft táknaður $-(s_1, s_2, \ldots, s_n)$.

1.2 Línuleg jöfnuhneppi

Skilgreining 1.2.1

Jafna af taginu

$$a_1x_1 + a_2x_2 + \cdots + a_nx_n = b$$
,

þar sem a_1, \ldots, a_n, b eru gefnar rauntölur og x_1, \ldots, x_n eru óþekktar stærðir (eða breytur), kallast **línuleg jafna** (e. *linear equation*). Tölurnar a_1, \ldots, a_n kallast **stuðlar** (e. *coefficients*) jöfnunnar. Vigur (s_1, \ldots, s_n) er sagður **uppfylla** jöfnuna eða vera **lausn** á jöfnunni ef

$$a_1s_1 + a_2s_2 + \dots + a_ns_n = b.$$

Athugasemd

Línulegar jöfnur auðkennast af því að breyturnar koma bara fyrir í fyrsta veldi og margfeldi tveggja eða fleiri breyta koma ekki fyrir í jöfnunni.

Skilgreining 1.2.2

Línulegt jöfnuhneppi (e. system of linear equations eða linear system) er raðað safn af einni eða fleiri línulegum jöfnum og er oftast sett fram á forminu

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m,$$

þar sem fyrsta jafnan er efst o.s.frv. Vigur (s_1, \ldots, s_n) sem uppfyllir allar jöfnurnar kallast **lausn** jöfnuhneppisins og mengi allra lausna hneppisins kallast **lausnamengi** þess. Það að **leysa línulegt jöfnuhneppi** felst í því að finna allar lausnir þess, með öðrum orðum að finna lausnamengi hneppisins. Tvö línuleg jöfnuhneppi eru sögð **jafngild** ef þau hafa sama lausnamengið.

Málvenjur

- (i) Jöfnur línulegs jöfnuhneppis eru nær undantekningalaust tölusettar frá einum og upp úr og því er talað um fyrstu jöfnu, aðra jöfnu o.s.frv.
- (ii) Jöfnurnar í línulegu jöfnuhneppi eru oft kallaðar **línur** hneppisins.
- (iii) Jafna af taginu $0 \cdot x_1 + 0 \cdot x_2 + \cdots + 0 \cdot x_n = 0$ er oft kölluð **núlllína** í hneppinu.
- (iv) Ef x_i og x_j eru breytur í hneppinu þannig að i < j, þá er oft sagt að x_j sé **hægra megin** við x_i og x_i sé **vinstra megin** við x_j .

1.3 Línuaðgerðir og efri stallagerð

Hugsum okkur að við höfum gefið eitthvert línulegt jöfnuhneppi og skoðum eftirfarandi aðgerðir sem unnt er að framkvæma á hneppinu.

- (1) Víxlað er á tveimur jöfnum úr hneppinu.
- (2) Jafna úr hneppinu er margfölduð með fasta $r \neq 0$.
- (3) Ein jafna úr hneppinu er margfölduð með fasta og lögð við aðra jöfnu úr hneppinu.

Skilgreining 1.3.1

Aðgerðirnar þrjár eru kallaðar **einfaldar línuaðgerðir** (e. *elementary row operations*) eða bara **línuaðgerðir**.

Setning 1.3.2

Línulegt jöfnuhneppi sem fæst með því að beita endanlegum fjölda línuaðgerða á gefið línulegt jöfnuhneppi hefur sama lausnamengi og upphaflega hneppið.

Skilgreining 1.3.3

- (i) **Forustubreyta** (e. *leading variable*) tiltekinnar línulegrar jöfnu er fyrsta breytan (frá vinstri), sem hefur stuðul sem er ekki núll.
- (ii) **Forystustuðull** (e. *leading coefficient*) tiltekinnar línulegrar jöfnu er stuðullinn við forystubreytu línunnar.
- (iii) Línulegt jöfnuhneppi er sagt vera **á efra stallaformi** eða **af efri stallagerð** (e. row echelon form) ef forustubreyta sérhverrar línu, frá og með línu tvö, er hægra megin við forustubreytu línunnar fyrir ofan og þær línur sem hafa enga forustubreytu eru allar neðst í hneppinu.
- (iv) Þær breytur tiltekins línulegs jöfnuhneppis *af efri stallagerð*, sem ekki eru forustubreytur í neinni af jöfnum þess, kallast **frjálsar breytur** (e. *free variables*) hneppisins.

1.4 Gauss-eyðing

Línuleg jöfnuhneppi eru yfirleitt leyst með svokallaðri **Gauss-eyðingu**, sem felst í því að beita línuaðgerðum á hneppið þar til fram kemur hneppi af efri stallagerð. Hið síðara hefur sama lausnamengi og hið fyrra og það er auðvelt að leysa með svokallaðri **aftur-á-bak innsetningu**.

Gauss-eyðing er framkvæmd með eftirfarandi hætti:

Skref 1 Kannað er hvort einhver jafna hneppisins hefur enga lausn, þ.e.a.s. hvort fyrir komi í hneppinu jafna þar sem stuðlarnir við allar breytur eru talan 0, en hægra megin við jafnaðarmerkið er tala sem er ekki núll. Ef svo er þá hefur jöfnuhneppið enga lausn og þarflaust að halda áfram.

Skref 2 Valin er ein af jöfnunum sem hefur forustubreytu lengst til vinstri og víxlað á henni og efstu jöfnunni (línuaðgerð 1).

Skref 3 Með endurtekinni beitingu línuaðgerðar 3 er efsta jafnan notuð til að "eyða" öllu úr dálkinum fyrir neðan forustubreytu hennar. Þannig fæst

jöfnuhneppi þar sem forustubreytur allra línanna fyrir neðan þá efstu eru hægra megin við forustubreytu hennar.

Skref 4 Litið er á jöfnuhneppið sem myndað er úr jöfnunum sem eru fyrir neðan efstu jöfnuna og framantalin skref endurtekin.

Pannig er haldið áfram þar til fram kemur jöfnuhneppi af efri stallagerð eða jöfnuhneppi sem hefur enga lausn.

Athugasemd

Jöfnur af gerðinni 0 = 0 má alltaf strika út úr línulegum jöfnuhneppum.

Línulegt jöfnuhneppi af efri stallagerð er leyst með **aftur-á-bak innsetningu** á eftirfarandi hátt:

Byrjað er á neðstu jöfnu (sem ekki er núlllína) og fengin út "formúla" fyrir forustubreytu hennar út frá frjálsu breytunum. Þar sem þessi forustubreyta kemur fyrir í jöfnunum fyrir ofan (hún er ekki forustubreyta neinnar þeirra) eru frjálsu breyturnar settar inn fyrir hana samkvæmt formúlunni. Að svo búnu er farið eins að með næst neðstu jöfnuna (sem ekki er núlllína) og þannig koll af kolli "aftur á bak" eftir hneppinu þar til fengist hafa formúlur fyrir allar forustubreyturnar út frá frjálsu breytunum.

Þessi aðferð gefur okkur **stikaframsetningu** á lausnamengi hneppisins með frjálsu breyturnar sem **stika**, með öðrum orðum ákvarða sérhver gildi á frjálsu breytunum nákvæmlega eina lausn á hneppinu.

2. fyrirlestur 27. ágúst 2015 (Grein 1.2 í bók)

2.1 Rudd efri stallagerð og Gauss-Jordan-eyðing

Skilgreining 2.1.1

Línulegt jöfnuhneppi er sagt vera **á ruddu efra stallaformi** eða **af ruddri efri stallagerð** (e. reduced row echelon form) ef það er af efri stallagerð og allir forustustuðlar þess eru 1 og forustubreyta sérhverrar línu hefur stuðulinn 0 í öllum hinum línunum.

Að leysa línulegt jöfnuhneppi með svokallaðri **Gauss-Jordan-eyðingu** felst í því að koma hneppinu fyrst á efra stallaform með Gauss-eyðingu, en beita svo línuaðgerð 3 þar til forustubreyta sérhverrar línu hefur stuðulinn 0 í öllum hinum línunum. Síðan er öllum forustustuðlum hneppisins breytt í 1 með línuaðgerð 2 og lausnirnar loks fundnar með aftur-á-bak innsetningu.

2.2 Fylki

Skilgreining 2.2.1

Fylki (e. *matrix*) er rétthyrndur talnareitur

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

- Talan a_{ij} er í *i*-tu línu og *j*-ta dálki og kallast **stak** fylkisins. Segjum líka að talan a_{ij} sé **í** sæt**i** (i, j).
- Stærð fylkis er táknuð með (fjöldi lína)×(fjöldi dálka), t.d. hefur fylkið hér að ofan m línur og n dálka og stærð þess er því $m \times n$. Fylki af stærð $m \times n$ er yfirleitt kallað $m \times n$ fylki.

Skilgreining 2.2.2

Fylki með aðeins einn dálk kallast **dálkvigur** (e. *column vector*) og fylki með aðeins eina línu kallast **línuvigur** (e. *row vector*).

Yfirleitt er ekki gerður greinarmunur á 1×1 fylkinu [a] og tölunni a.

Skilgreining 2.2.3

Látum

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1j} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2j} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \cdots & a_{ij} & \cdots & a_{in} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mj} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

vera $m \times n$ fylki.

- Vigurinn $(a_{i1}, a_{i2}, \dots, a_{in})$ kallast *i*-ti línuvigur fylkisins **A**.
- Vigurinn

$$\begin{bmatrix} a_{1j} \\ a_{2j} \\ \vdots \\ a_{mj} \end{bmatrix}$$

kallast j-ti dálkvigur fylkisins A.

Við tökum eftir að sérhver línuvigur $m \times n$ fylkis hefur n hnit, en sérhver dálkvigur þess hefur m hnit.

Skilgreining 2.2.4

Byrjum með línulegt jöfnuhneppi

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m.$$

Fylkið

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

kallast **stuðlafylki** (e. *matrix of coefficients*) jöfnuhneppisins.

Dálkvigurinn

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}$$

kallast breytuvigur jöfnuhneppisins.

Dálkvigurinn

$$\mathbf{b} = \left[\begin{array}{c} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{array} \right]$$

kallast **hægri hlið** jöfnuhneppisins.

Aukið fylki (e. augmented matrix) jöfnuhneppisins er skilgreint sem

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{bmatrix}$$

og er oft ritað á forminu [$\mathbf{A} \mid \mathbf{b}$].

- Fylki er sagt vera **á efra stallaformi** eða **af efri stallagerð** ef línulegu jöfnuhneppin sem hafa það sem stuðlafylki eru af efri stallagerð.
- Fylki er sagt vera á ruddu efra stallaformi eða af ruddri efri stallagerð ef línulegu jöfnuhneppin sem hafa það sem stuðlafylki eru af ruddri efri stallagerð.

2.3 Línulegt spann

Skilgreining 2.3.1

Látum $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_k$ vera vigra og c_1, c_2, \dots, c_k vera rauntölur. Þá kallast vigurinn

$$c_1\mathbf{v}_1 + c_2\mathbf{v}_2 + \dots + c_k\mathbf{v}_k \in \mathbb{R}^n$$
.

línuleg samantekt (e. linear combination) vigranna $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_k$ og við köllum c_1, c_2, \dots, c_k stuðla hennar.

Ef S er hlutmengi í \mathbb{R}^n , þá nefnist mengi allra vigra sem eru línulegar samantektir vigra úr S línulegt spann (e. linear span) mengisins S eða línulegur hjúpur mengisins S.

Við táknum línulegt spann mengisins S með Span(S).

Fyrir $\mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ og $S = {\mathbf{v}}$ fæst

$$\mathrm{Span}(\{\mathbf{v}\}) = \{t\mathbf{v} : t \in \mathbb{R}\}.$$

sem er **línan** sem vigurinn **v** stikar gegnum upphafspunktinn **0**.

Skilgreining 2.3.2

Látum nú \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki með dálkvigra $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n$ og látum \mathbf{x} vera n-vigur, m.ö.o. $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$. Þá er **margfeldi** fylkisins \mathbf{A} og vigursins \mathbf{x} skilgreint sem línulega samantektin

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_n\mathbf{a}_n.$$

Með hnitum er margfeldið gefið með

$$\mathbf{Ax} = x_1 \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \vdots \\ a_{m1} \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ \vdots \\ a_{m2} \end{bmatrix} + \dots + x_n \begin{bmatrix} a_{1n} \\ a_{2n} \\ \vdots \\ a_{mn} \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n \end{bmatrix}$$

Reiknireglur fyrir margfeldi fylkis og vigurs

Það er fljótlegt að sannfæra sig um að dreifiregla og víxlregla fyrir margföldun rauntalna gefur okkur

$$A(x + y) = Ax + Ay$$
 og $A(rx) = rAx$

fyrir öll $m \times n$ fylki **A** alla n-dálkvigra **x** og **y** og allar rauntölur r.

Skilgreining 2.3.3

Spann dálkvigra tiltekins fylkis \mathbf{A} er táknað $\operatorname{Col}(A)$ og kallað **dálkrúm** fylkisins. Nánar til tekið: ef $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1 \ \cdots \ \mathbf{a}_n]$ þá er

$$\operatorname{Col}(A) = \operatorname{Span}(\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n\}).$$

2.4 Meira um línuleg jöfnuhneppi

Jafngildar framsetningar á línulegu jöfnuhneppi:

- (i) Á FYLKJAFORMI: $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$
- (ii) Međ summutákni: $\sum_{j=1}^{n} a_{ij} x_j = b_i, i = 1, 2, 3, \dots, m.$
- (iii) Með upptalningu á jöfnum:

$$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1$$

$$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2$$

$$\vdots$$

$$a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m$$

(iv) Á FYLKJAFORMI MEÐ UPPTALNINGU Á ÖLLUM STÖKUM:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$$

(v) Með auknu fylki:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} & b_1 \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} & b_2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} & b_m \end{bmatrix},$$

(vi) Með línulegum samantektum á dálkum ${f A}$

$$x_1 \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \vdots \\ a_{m1} \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ \vdots \\ a_{m2} \end{bmatrix} + \dots + x_n \begin{bmatrix} a_{1n} \\ a_{2n} \\ \vdots \\ a_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$$

(vii) Með línulegum samantektum á dálkum **A**

$$x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_n\mathbf{a}_n = \mathbf{b}$$

Skilgreining 2.4.1

Tvö fylki \mathbf{A} og \mathbf{B} eru sögð **línujafngild** (e. row equivalent) ef hægt er að fá annað þeirra út úr hinu með einföldum línuaðgerðum.

Þetta táknum við með $\mathbf{A} \sim \mathbf{B}$.

Fljótséð er að eftirfarandi reglur gilda um hvaða fylki A, B og C sem er.

- (i) $\mathbf{A} \sim \mathbf{A}$.
- (ii) $\mathbf{A} \sim \mathbf{B}$ ef og aðeins ef $\mathbf{B} \sim \mathbf{A}$.
- (iii) Ef $\mathbf{A} \sim \mathbf{B}$ og $\mathbf{B} \sim \mathbf{C}$, þá er $\mathbf{A} \sim \mathbf{C}$.

Setning 2.4.2

Sérhvert fylki er línujafngilt nákvæmlega einu fylki af ruddri efri stallagerð.

Málvenja

Petta eina fylki af efri ruddri stallagerð, sem er línujafngilt gefnu fylki A, er oft kallað rudd efri stallagerð fylkisins A.

3. fyrirlestur 31. ágúst 2015 (Greinar 1.2-1.3 í bók)

3.1 Meira um línuleg jöfnuhneppi (framhald)

Upprifjun

Sérhvert fylki **A** er línujafngilt nákvæmlega einu fylki af ruddri efri stallagerð **U**. Fylkið **U** er oft kallað **rudd efri stallagerð fylkisins A**.

Fylgisetning 3.1.1

Tvö fylki eru línujafngildi þá og því aðeins að þau hafi sömu ruddu efri stallagerðina

Setning 3.1.2

Línuleg jöfnuhneppi eru jafngild (þ.e.a.s. hafa sama lausnamengi) ef tilheyrandi aukin fylki eru línujafngild.

Skilgreining 3.1.3

Línulegt jöfnuhneppi er sagt **samkvæmt** (e. *consistent*) ef það hefur að minnsta kosti eina lausn. Annars er það sagt **ósamkvæmt** (e. *inconsistent*).

Setning 3.1.4

Látum **A** vera $m \times n$ fylki og **b** vera m-dálkvigur.

- (i) Hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er samkvæmt ef og aðeins ef \mathbf{b} er í dálkrúmi fylkisins \mathbf{A} .
- (ii) Hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er samkvæmt fyrir öll $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$ ef og aðeins ef dálkvigrar fylkisins \mathbf{A} spanna allt rúmið \mathbb{R}^m , þ.e.a.s. $\operatorname{Col}(\mathbf{A}) = \mathbb{R}^m$.
- (iii) Hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er samkvæmt fyrir öll $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$ ef og aðeins ef sérhver lína í efri stallagerð stuðlafylkisins \mathbf{A} hefur forystustuðul.
- (iv) Línulegt jöfnuhneppi $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er ósamkvæmt ef og aðeins ef efri stallagerð aukna fylkisins $[\mathbf{A}|\mathbf{b}]$ hefur forystustuðul í síðasta dálki.

3.2 Kjarnar (núllrúm) og óhliðraðar jöfnur

Í framhaldinu látum við **A** tákna $m \times n$ fylki með dálka $\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n$

Skilgreining 3.2.1

(i) Ef vigurinn \mathbf{b} er ekki núllvigurinn, $\mathbf{b} \neq \mathbf{0}$, þá segjum við að hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ sé **hliðrað** (e. *inhomogeneous*).

- (ii) Ef vigurinn \mathbf{b} er núllvigurinn, $\mathbf{b} = \mathbf{0}$, þá segjum við að hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ sé **óhliðrað** (e. homogeneous).
- (iii) Lausnin $\mathbf{x} = \mathbf{0}$ á óhliðraða hneppinu $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$ nefnist **augljósa** lausnin eða sjálfgefna lausnin (e. trivial solution).

Skilgreining 3.2.2

(i) Mengi allra lausna óhliðraða hneppisins, þ.e.a.s.

$$Ker(\mathbf{A}) = \{ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n ; \mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0} \},$$

nefnist **kjarni** (e. *kernel*) fylkisins **A**.

(ii) Mengið $Ker(\mathbf{A})$ er líka kallað **núllrúm** (e. *null space*) fylkisins \mathbf{A} og er einnig táknað $Null(\mathbf{A})$.

Athugasemd

Takið eftir að \mathbf{x} er í kjarna fylkisins \mathbf{A} þá og því aðeins að

$$x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_n\mathbf{a}_n = \mathbf{0}.$$

Setning 3.2.3

- (i) Ef $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \text{Ker}(\mathbf{A})$ og $\alpha \in \mathbb{R}$, þá er $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in \text{Ker}(\mathbf{A})$ og $\alpha \mathbf{x} \in \text{Ker}(\mathbf{A})$.
- (ii) Ef $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ og \mathbf{y} er í $\text{Ker}(\mathbf{A})$, þá er $\mathbf{A}(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = \mathbf{b}$
- (iii) Ef $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{A}\mathbf{y}$, þá er $\mathbf{x} \mathbf{y} \in \text{Ker}(\mathbf{A})$
- (iv) Ef $\mathbf{A}\mathbf{u} = \mathbf{b}$, þá er sérhver lausn jöfnunnar $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ af gerðinni $\mathbf{x} = \mathbf{u} + \mathbf{z}$ með $\mathbf{z} \in \mathrm{Ker}(\mathbf{A})$.
- (v) Ef tvö fylki \mathbf{A} og \mathbf{B} eru línujafngild, þá eru kjarnar þeirra þeir sömu, $\mathrm{Ker}(\mathbf{A}) = \mathrm{Ker}(\mathbf{B})$.

3.3 Myndvídd (metorð) fylkis

Skilgreining 3.3.1

Fjöldi þeirra lína, sem eru ekki núlllínur, í ruddri efri stallagerð fylkisins \mathbf{A} er táknaður með Rank (\mathbf{A}) og kallast **myndvídd** eða **metorð** (e. rank) fylkisins.

Athugasemdir

- (i) Metorð fylkisins **A** er jafnt fjölda forustustuðla í ruddri efri stallagerð bess.
- (ii) $\operatorname{Rank}(\mathbf{A}) \le \min\{m, n\}.$

Setning 3.3.2

Eftirfarandi skilyrði eru jafngild.

- (i) $Rank(\mathbf{A}) < n$.
- (ii) Rudd efri stallagerð fylkisins ${\bf A}$ hefur færri en n línur sem eru ekki núll.
- (iii) Rudd efri stallagerð fylkisins \mathbf{A} hefur færri en n forystustuðla.
- (iv) Að minnsta kosti einn dálkur í ruddri efri stallagerð fylkisins **A** hefur engan forystustuðul.
- (v) Það er að minnsta kosti ein frjáls breyta í lausnarformúlunni fyrir óhliðraða hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$.
- (vi) Jöfnuhneppið Ax = 0 hefur lausn $x \neq 0$.

Fylgisetning 3.3.3

Óhliðrað jöfnuhneppi $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$ hefur lausn $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ ef breyturnar eru fleiri en jöfnurnar.

4. fyrirlestur 3. september 2015 (Greinar 1.3-2.2 í bók)

4.1 Margfeldi tveggja fylkja

Látum áfram \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki og látum \mathbf{B} vera $n \times k$ fylki með dálkvigra $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_k$.

Margfeldið AB er þá skilgreint sem $m \times k$ fylkið sem hefur dálkvigrana

$$\mathbf{A}\mathbf{b}_1, \mathbf{A}\mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{A}\mathbf{b}_k$$

það er að segja

$$AB = [Ab_1 \ Ab_2 \ \cdots \ Ab_k].$$

Athugasemd

Margfeldið \mathbf{AB} er aðeins skilgreint ef fjöldi dálka í \mathbf{A} er sami og fjöldi lína í \mathbf{B} .

Meginregla

Þegar reiknað er með vigrum í \mathbb{R}^n skiptir engu hvort litið er á þá sem dálkvigra eða línuvigra. Þegar kemur að fylkjamargföldun skiptir það hins vegar höfuðmáli. Við munum ávallt líta á þá sem *dálkvigra* nema annað sé skýrt tekið fram.

Dæmi 4.1.1

Hugsum okkur að við þurfum að leysa mörg jöfnuhneppi

$$\mathbf{A}\mathbf{x}_j = \mathbf{b}_j, \qquad j = 1, \dots, k,$$

þar sem $m \times n$ stuðlafylkið ${\bf A}$ er alltaf það sama, en hægri hliðarnar ${\bf b}_j$ breytast.

Við getum þá sett þetta upp sem það verkefni að finna $n \times k$ fylki $\mathbf X$ sem uppfyllir fylkjajöfnuna

$$AX = B$$

þar sem $m \times k$ fylkið **B** hefur dálkvigrana $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_k$, það er að segja

$$\mathbf{B} = [\mathbf{b}_1 \ \mathbf{b}_2 \ \cdots \ \mathbf{b}_k].$$

4.2 Línulega háðar og óháðar upptalningar á vigrum

Við segjum að $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ sé **upptalning** (e. indexed set) á n vigrum úr \mathbb{R}^m . Hún fæst með því að úthluta sérhverri talnanna $1, \dots, n$ nákvæmlega einum vigri úr \mathbb{R}^m .

Varúð!

Upptalning á n vigrum úr \mathbb{R}^m er ekki það sama og mengið sem inniheldur þá. Ef t.d. $\mathbf{v}_1 = \mathbf{v}_2 = \cdots = \mathbf{v}_n$ þá fæst að $\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \ldots, \mathbf{v}_n\} = \{\mathbf{v}_1\}$.

Þegar röð vigranna í upptalningunni skiptir ekki máli, þ.e.a.s. þegar tölurnar $1, \ldots, n$ eru ekki notaðar til að raða vigrunum heldur einungis til auðkenningar, þá er stundum talað um **fjölskyldu** í stað upptalningar.

Skilgreining 4.2.1

Við segjum að upptalningin $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ á vigrum úr \mathbb{R}^m sé **línulega háð** (e. *linearly dependent*) ef til eru tölur c_1, c_2, \dots, c_n , sem eru ekki allar núll, þannig að

$$c_1\mathbf{v}_1 + c_2\mathbf{v}_2 + \dots + c_n\mathbf{v}_n = \mathbf{0}.$$

Ef engar slíkar tölur eru til, m.ö.o. ef upptalningin er ekki línulega háð, þá er hún sögð **línulega óháð** (e. *linearly independent*).

Þegar engin hætta er á misskilningi, þá segjum við einfaldlega að *vigrarnir* $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ séu línulega háðir eða línulega óháðir.

Reiknirit

Til þess að finna út hvort vigrar $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n$ í \mathbb{R}^m eru línulega háðir eða óháðir þá myndum við $m \times n$ fylkið

$$\mathbf{A} = [\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2 \ \cdots \ \mathbf{v}_n]$$

og beitum svo línuaðgerðum á óhliðraða línulega jöfnuhneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{0}$.

- (i) Ef hneppið hefur lausn $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$, þá eru vigrarnir línulega háðir.
- (ii) Ef hneppið hefur aðeins lausnina $\mathbf{x} = \mathbf{0}$, þá eru vigrarnir línulega óháðir

Setning 4.2.2

Dálkvigrar tiltekins fylkis eru línulega óháðir ef og aðeins ef allir dálkarnir í ruddri efri stallagerð þess hafa forustustuðul.

Setning 4.2.3

Upptalning $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n$ á vigrum í \mathbb{R}^m er línulega háð ef og aðeins ef til er k þannig að \mathbf{v}_k sé línuleg samantekt af hinum vigrunum í upptalningunni.

Setning 4.2.4

Línuvigrar tiltekins fylkis eru línulega háðir þá og því aðeins að rudd efri stallagerð fylkisins hafi núlllínu.

4.3 Hnitarúmið \mathbb{R}^n

Samantekt á reiknireglum

1.	Ef $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n$, þá $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n$	(lokun við samlagningu)
2.	$\mathbf{x} + \mathbf{y} = \mathbf{y} + \mathbf{x}$	(víxlregla samlagningar)
3.	$(\mathbf{x} + \mathbf{y}) + \mathbf{z} = \mathbf{x} + (\mathbf{y} + \mathbf{z})$	(tengiregla samlagningar)
4.	$0 + \mathbf{x} = \mathbf{x}$	(0 er samlagningarhlutleysa)
5.	$\mathbf{x} + (-\mathbf{x}) = 0$	$(-\mathbf{x} \text{ er samlagningarandhverfa } \mathbf{x})$
6.	Ef $r \in \mathbb{R}$, $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$, þá $r\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$	(lokun við margföldun með tölu)
7.	$r(s\mathbf{x}) = (rs)\mathbf{x}$	(tengiregla margföldunar)
8.	$r(\mathbf{y} + \mathbf{x}) = r\mathbf{y} + r\mathbf{x}$	(dreifiregla)
9.	$(r+s)\mathbf{x} = r\mathbf{x} + s\mathbf{x}$	(dreifiregla)
10.	$1\mathbf{x} = \mathbf{x}$	(talan 1 er margföldunarhlutleysa)

Þessar reglur fást beint út frá tilheyrandi reglum fyrir rauntölurnar. Tökum dæmi:

SÖNNUN Á REGLU 2:

$$\mathbf{x} + \mathbf{y} = (x_1 + y_1, x_2 + y_2, \dots, x_n + y_n)$$

= $(y_1 + x_1, y_2 + x_2, \dots, y_n + x_n) = \mathbf{y} + \mathbf{x}$

SÖNNUN Á REGLU 5:

$$\mathbf{x} + (-\mathbf{x}) = (x_1 + (-x_1), x_2 + (-x_2), \dots, x_n + (-x_n))$$

= $(0, 0, \dots, 0) = \mathbf{0}$

SÖNNUN Á REGLU 7:

$$r(s\mathbf{x}) = r(sx_1, sx_2, \dots, sx_n)$$

$$= (r(sx_1), r(sx_2), \dots, r(sx_n))$$

$$= ((rs)x_1, (rs)x_2, \dots, (rs)x_n) = (rs)\mathbf{x}$$

Skilgreining 4.3.1

Látum $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ vera vigur í \mathbb{R}^n .

(i) Talan

$$\|\mathbf{x}\| = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2}$$

kallast **lengd** (e. length) vigursins \mathbf{x} .

(ii) Vigurinn \mathbf{x} kallast **einingarvigur** (e. *unit vector*) ef $\|\mathbf{x}\| = 1$.

Athugasemd

Um alla vigra \mathbf{x} í \mathbb{R}^n og allar rauntölur r gilda eftirfarandi reglur:

- (i) $\|\mathbf{x}\| \ge 0$ og $\|\mathbf{x}\| = 0$ ef og aðeins ef $\mathbf{x} = \mathbf{0}$.
- (ii) $||r\mathbf{x}|| = |r| ||\mathbf{x}||$.

Skilgreining 4.3.2

Látum $\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ og $\mathbf{y} = (y_1, y_2, \dots, y_n)$ vera vigra í \mathbb{R}^n . Talan

$$\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = x_1 y_1 + x_2 y_2 + \dots + x_n y_n$$

kallast **depilmargfeldi** (e. dot product) vigranna **x** og **y**.

Setning 4.3.3

Um alla vigra \mathbf{x} , \mathbf{y} og \mathbf{z} í \mathbb{R}^n og allar rauntölur r gilda eftirfarandi reglur:

- (i) $\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = \mathbf{y} \cdot \mathbf{x}$.
- (ii) $\mathbf{x} \cdot (\mathbf{y} + \mathbf{z}) = \mathbf{x} \cdot \mathbf{y} + \mathbf{x} \cdot \mathbf{z}$.
- (iii) $r(\mathbf{x} \cdot \mathbf{y}) = (r\mathbf{x}) \cdot \mathbf{y} = \mathbf{x} \cdot (r\mathbf{y}).$
- (iv) $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} = \|\mathbf{x}\|^2$.
- (v) $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} \ge 0$ og $\mathbf{x} \cdot \mathbf{x} = 0$ ef og aðeins ef $\mathbf{x} = \mathbf{0}$.

Skilgreining 4.3.4

Látum \mathbf{x} og \mathbf{y} vera vigra úr \mathbb{R}^n , sem hvorugur er núllvigurinn

- (i) Vigrarnir eru sagðir samsíða ef til er tala t þannig að y = tx.
- (ii) Við segjum að vigrarnir **hafi sömu stefnu** ef til er tala t > 0 þannig að $\mathbf{y} = t\mathbf{x}$.

Skilgreining 4.3.5

Tveir vigrar úr \mathbb{R}^n eru sagðir **hornréttir** ef depilmargfeldi þeirra er núll.

5. fyrirlestur 7. september 2015 (Greinar 2.1-2.2 í bók)

5.1 Líkan fyrir fólksfjöldaþróun.

Pegar fólksfjöldaþróun er athuguð er yfirleitt nóg að skoða kvenfólkið (og margfalda svo með tveimur).

Látum Δt tákna ákveðið tímabil, segjum til dæmis 5 ár.

Skiptum kvenfólkinu í aldurshópa $j = 0, 1, \dots, m$.

Í hópi j=0 eru þær sem eru á aldrinum 0 til Δt ,

í hópi j=1 eru þær sem eru á aldrinum Δt til $2\Delta t$, o.s.frv. Talan m er valin þannig að þær elstu séu í hópi m.

Fyrir $t=0,\,t=\Delta t,\,t=2\Delta t,\,\ldots$ setjum við aldursdreifinguna fram sem vigra

$$\mathbf{n}_0 = \begin{bmatrix} n_{00} \\ n_{10} \\ \vdots \\ n_{m0} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{n}_1 = \begin{bmatrix} n_{01} \\ n_{11} \\ \vdots \\ n_{m1} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{n}_2 = \begin{bmatrix} n_{02} \\ n_{12} \\ \vdots \\ n_{m2} \end{bmatrix}, \dots$$

þar sem n_{jk} táknar fjölda kvenna í aldurshópi j þegar $t = k\Delta t$.

Látum F_j tákna meðalfjölda stúlkubarna sem kona í hópi j eignast á tímabilinu Δt og er lifandi í lok tímabilsins.

Heildarfjöldi stúlkubarna sem fæðist á tímabilinu $\,\Delta t\,$ og er lifandi í lok þess er þá

$$F_0 n_{00} + F_1 n_{10} + \cdots + F_m n_{m0}$$
.

Þessar stúlkur mynda þá hóp j=0 (og ekki aðrar), þ.e.a.s.

$$F_0 n_{00} + F_1 n_{10} + \cdots + F_m n_{m0} = n_{01}.$$

Látum p_j tákna hlutfall þeirra kvenna í hópi j sem lifa það að komast í hóp j+1. Höfum því $p_j n_{jk} = n_{j+1,k+1}$.

Tökum eftir að $p_m = 0$.

Á fylkjaformi verður þetta svona

$$\begin{bmatrix} F_0 & F_1 & \cdots & F_{m-1} & F_m \\ p_0 & 0 & \cdots & 0 & 0 \\ 0 & p_1 & \cdots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \cdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & p_{m-1} & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} n_{00} \\ n_{10} \\ \vdots \\ n_{m0} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} n_{01} \\ n_{11} \\ \vdots \\ n_{m1} \end{bmatrix}$$

Með því að tákna fylkið \mathbf{M} má skrifa þetta $\mathbf{M}\mathbf{n}_0 = \mathbf{n}_1$.

Almennt fæst: $\mathbf{n}_k = \mathbf{M}^k \mathbf{n}_0$.

5.2 Flatneskjur

Upprifjun úr síðasta fyrirlestri:

Upptalning $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ á vigrum úr \mathbb{R}^m er **línulega háð** (e. *linearly dependent*) ef til eru tölur c_1, c_2, \dots, c_n , sem eru ekki allar núll, þannig að

$$c_1\mathbf{v}_1+c_2\mathbf{v}_2+\cdots+c_n\mathbf{v}_n=\mathbf{0}.$$

Ef engar slíkar tölur eru til, m.ö.o. ef upptalningin er ekki línulega háð, þá er upptalningin **línulega óháð** (e. *linearly independent*).

Skilgreining 5.2.1

Látum $\mathbf{a}, \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ með $\mathbf{v} \neq \mathbf{0}$. Þá kallast hlutmengið

$$L = \{\mathbf{a} + t\mathbf{v} \; ; \; t \in \mathbb{R}\}$$

línan gegnum a samsíða v. Þessi framsetning línunnar L kallast stikaform hennar.

Skilgreining 5.2.2

Mengi af gerðinni

$$\{\mathbf{a} + t_1\mathbf{v}_1 + \dots + t_k\mathbf{v}_k \; ; \; t_1,\dots,t_k \in \mathbb{R}\},\$$

þar sem $\mathbf{a}, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k \in \mathbb{R}^n$ og $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k$ eru línulega óháðir, kallast k-flatneskja.

Athugasemdir

- Lína er 1-flatneskja.
- Ef $\mathbf{v} = \mathbf{0}$, þá fæst að $\{\mathbf{a} + t\mathbf{v} ; t \in \mathbb{R}\} = \{\mathbf{a}\}$. Í því tilfelli er talað um **úrkynjaða línu** eða 0-flatneskju.

Setning 5.2.3

Ef línulegt jöfnuhneppi er samkvæmt, þá er lausnamengi þess k-flatneskja.

6. fyrirlestur 10. september 2015 (Grein 2.3 í bók)

6.1 Varpanir

Látum X og Y vera tvö mengi.

Vörpun (e. map, mapping, transformation), frá X yfir í Y er regla sem úthlutar sérhverju staki úr X nákvæmlega einu staki úr Y.

Vörpun frá X yfir í Y er yfirleitt táknuð

$$f: X \to Y$$
 eða $X \xrightarrow{f} Y$

eða bara f ef ljóst er um hvaða mengi X og Y er að ræða.

Mengið X köllum við **skilgreiningarmengi** (e. domain) vörpunarinnar f og mengið Y köllum við **ráðstöfunarmengi** (e. co-domain) vörpunarinnar f.

Athugasemd

Önnur heiti sem notuð eru yfir mengið X eru:

formengi, frámengi og óðal.

Önnur heiti sem notuð eru yfir mengið Y eru:

bakmengi, aðmengi og ítak.

Pau verða ekki notuð í þessu námskeiði.

Nema annað sé tekið fram mun $f: X \to Y$ tákna vörpun.

• Fyrir sérhvert x úr X er stakið, sem vörpunin f úthlutar x, yfirleitt táknað f(x) og kallað **gildi** vörpunarinnar f í x. Þá er líka sagt að f **varpi** x **í** f(x). Þetta er stundum táknað

$$f: X \to Y, \qquad x \mapsto f(x).$$

ullet Hlutmengið í Y sem skilgreint er með

$$\{f(x): x \in X\}$$

nefnist **myndmengi** eða **mynd** (e. range) vörpunarinnar f.

• Mengið af öllum röðuðum pörum (x, y), þar sem $x \in X$ og $y \in Y$, táknum við $X \times Y$ og köllum **faldmengi** (e. set product) mengjanna X og Y.

 \bullet Hlutmengið í $X \times Y$ sem skilgreint er með

$$graf(f) = \{(x, y) \in X \times Y ; y = f(x)\}.$$

Köllum við graf vörpunarinnar f.

Athugasemd

Orðið fall (e. function) er iðulega notað yfir það sem hér kallast vörpun. Við munum aðeins nota orðið fall um varpanir sem hafa ráðstöfunarmengið \mathbb{R} eða \mathbb{C} .

Til þess að skilgreina vörpun þarf að

- tilgreina skilgreinigarmengið X,
- tilgreina ráðstöfunarmengið Y,
- tilgreina hver reglan er sem úthlutar sérhverju staki x úr X stakinu f(x).

Stundum er vikið frá þessu og til dæmis sagt: Látum f vera fallið

$$f(x) = \frac{x^2}{1 - x}$$

án frekari útskýringa. Þá ber að líta svo á að ráðstöfunarmengið sé allt \mathbb{R} og skilgreiningarmengið sé stærsta mögulega mengið þar sem stæðan hægra megin hefur merkingu; í þessu tilfelli mengið $]-\infty,1[\cup]1,+\infty[$.

Skilgreining 6.1.1

Við segjum að vörpunin $f: X \to Y$ sé

- (i) **eintæk** (e. *injective*, *one-to-one*) ef hún varpar ólíkum stökum úr X í ólík stök úr Y; með öðrum orðum ef $x_1, x_2 \in X$ og $x_1 \neq x_2$ hefur alltaf í för með sér að $f(x_1) \neq f(x_2)$,
- (ii) **átæk** (e. *surjective*, *onto*) ef öll stökin úr Y eru gildi vörpunarinnar f; með öðrum orðum ef um sérhvert y úr Y gildir að til er x úr X þannig að y = f(x),
- (iii) **gagntæk** (e. *bijective*) ef hún er bæði eintæk og átæk.

Athugasemd

Við getum líka túlkað þessi þrjú hugtök út frá úrlausnum jafna.

- (i) Vörpunin f er eintæk ef og aðeins ef jafnan y = f(x) hefur í mesta lagi eina lausn x fyrir sérhvert $y \in Y$. (Enga lausn eða eina lausn, en ekki fleiri.)
- (ii) Vörpunin f er átæk ef og aðeins ef jafnan y = f(x) hefur að minnsta kosti eina lausn fyrir sérhvert $y \in Y$.
- (iii) Vörpunin f er gagntæk ef og aðeins ef jafnan y = f(x) hefur nákvæmlega eina lausn fyrir sérhvert $y \in Y$.

Skilgreining 6.1.2

Látum Zvera mengi og $g:Y\to Z$ vera vörpun. Þá skilgreinum við nýja vörpun

$$g \circ f : X \to Z$$

með því að setja $(g \circ f)(x) = g(f(x))$ fyrir öll x úr X. Þessi vörpun kallast **samskeyting** (e. composition) varpananna f og g.

Skilgreining 6.1.3

Vörpunin $id_X : X \to X$, sem skilgreind er með $id_X(x) = x$ fyrir öll x úr X, kallast **hlutlausa vörpunin** eða **samsemdarvörpunin** (e. identity map).

Skilgreining 6.1.4

Ef vörpunin $f: X \to Y$ er gagntæk, þá skilgreinum við nýja vörpun $f^{-1}: Y \to X$ með því að setja $f^{-1}(y) = x$ ef y = f(x). Hún kallast **andhverfa** (e. *inverse*) vörpunarinnar f.

Vörpunin f^{-1} auðkennist af skilyrðunum

$$f \circ f^{-1} = \mathrm{id}_Y$$
 og $f^{-1} \circ f = \mathrm{id}_X$.

6.2 Línulegar varpanir

Skilgreining 6.2.1

Vörpun $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ er sögð **línuleg** (e. *linear*), ef hún varðveitir samlagninguna og margföldun með tölu, nánar tiltekið ef hún fullnægir eftirtöldum skilyrðum:

- (i) $f(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = f(\mathbf{x}) + f(\mathbf{y})$, fyrir alla vigra \mathbf{x} og \mathbf{y} úr \mathbb{R}^n .
- (ii) $f(r\mathbf{x}) = rf(\mathbf{x})$, fyrir alla vigra \mathbf{x} úr \mathbb{R}^n og allar rauntölur r.

Athugasemd

Með þrepun getum við sýnt fram á að vörpunin f er línuleg ef og aðeins ef um sérhverja upptalningu $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_k$ á vigrum úr \mathbb{R}^n og sérhverja upptalningu $\alpha_1, \dots, \alpha_k$ á rauntölum gildir að

$$f(\alpha_1 \mathbf{x}_1 + \dots + \alpha_k \mathbf{x}_k) = \alpha_1 f(\mathbf{x}_1) + \dots + \alpha_k f(\mathbf{x}_k).$$

Með summutáknum verður þetta að

$$f\left(\sum_{j=1}^{k} \alpha_j \mathbf{x}_j\right) = \sum_{j=1}^{k} \alpha_j f(\mathbf{x}_j).$$

Setning 6.2.2

Látum \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki. Þá er vörpunin

$$\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m, \quad \mathbf{x} \mapsto \mathbf{A}\mathbf{x}$$

línuleg.

Skilgreining 6.2.3

Vigarnir

$$\mathbf{e}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{e}_2 = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \dots, \quad \mathbf{e}_n = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

nefnast stöðluðu einingarvigrarnir (e. standard unit vectors) í \mathbb{R}^n .

Setning 6.2.4

Látum nú $T:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^m$ vera línulega vörpun. Þá er til nákvæmlega eitt $m\times n$ fylki A sem uppfyllir skilyrðið

$$T(\mathbf{x}) = \mathbf{A}\mathbf{x}$$
 fyrir öll $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$.

Málvenja

Pegar T og \mathbf{A} eru eins og í setningu 6.2.4, þá segjum við að línulega vörpunin T sé **gefin með fylkinu** \mathbf{A} .

Setning 6.2.5

Línuleg vörpun $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ ákvarðast fullkomlega af gildum sínum í stöðluðu einingarvigrunum $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$.

Setning 6.2.6

Látum \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki. Þá er línulega vörpunin

$$\mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m, \qquad \mathbf{x} \mapsto \mathbf{A}\mathbf{x}$$

átæk ef og aðeins ef dálkvigrar fylkisins \mathbf{A} spanna \mathbb{R}^m .

Skilgreining 6.2.7

Látum nú $\,T:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^m\,$ vera línulega vörpun. Þá skilgreinum við hlutmengið

$$Ker(T) = \{ \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n \mid T(\mathbf{x}) = \mathbf{0} \}$$

og köllum það **kjarna** línulegu vörpunarinnar T.

Setning 6.2.8

Línuleg vörpun $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ er eintæk þá og því aðeins að $\operatorname{Ker}(T) = \{\mathbf{0}\}.$

Setning 6.2.9

Línulegar varpanir varpa línustrikum á línustrik.

7. fyrirlestur 14. september 2015 (Grein 2.3 í bók)

7.1 Línulegar varpanir (framhald)

Setning 7.1.1

Snúningur um núllpunktinn í \mathbb{R}^2 um hornið φ í jákvæða stefnu er línuleg vörpun og hún er gefin með fylkinu

 $\begin{bmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{bmatrix}$

Setning 7.1.2

Látum nú $T:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^m$ og $S:\mathbb{R}^m\to\mathbb{R}^k$ vera línulegar varpanir sem gefnar eru með fylkjunum \mathbf{A} og \mathbf{B} . Þá gildir:

(i) Samskeytingin $S \circ T : \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^k$ er línuleg vörpun.

(ii) Línulega vörpunin $S \circ T$ er gefin með fylkinu **BA**.

7.2 Vigurrúm

Skilgreining 7.2.1

Vigurrúm (e. $vector\ space$) er mengi V með stökum sem nefnd eru **vigrar** (e. vectors) ásamt tveimur aðgerðum **samlagningu** og **margföldun með rauntölu**, sem fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

1. Ef $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in V$, þá $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in V$ (lokun við samlagningu)

2. $\mathbf{x} + \mathbf{y} = \mathbf{y} + \mathbf{x}$ (víxlregla samlagningar)

3. $(\mathbf{x} + \mathbf{y}) + \mathbf{z} = \mathbf{x} + (\mathbf{y} + \mathbf{z})$ (tengiregla samlagningar)

4. Til er stak $\mathbf{0}$ í V kallað **núll** þannig að $\mathbf{0} + \mathbf{x} = \mathbf{x}$ ($\mathbf{0}$ er samlagningarhlutleysa)

5. Fyrir sérhvert $\mathbf{x} \in V$ er til stak $\tilde{\mathbf{x}}$ þannig að $\mathbf{x} + \tilde{\mathbf{x}} = \mathbf{0}$ ($\tilde{\mathbf{x}} \in V$ er samlagningarandhverfa \mathbf{x})

26

- 6. Ef $r \in \mathbb{R}$, $\mathbf{x} \in V$, þá $r\mathbf{x} \in V$ (lokun við margföldun með tölu)
- 7. $r(s\mathbf{x}) = (rs)\mathbf{x}$ (tengiregla margföldunar)
- 8. $r(\mathbf{y} + \mathbf{x}) = r\mathbf{y} + r\mathbf{x}$ (dreifiregla)
- 9. $(r+s)\mathbf{x} = r\mathbf{x} + s\mathbf{x}$ (dreifingla)
- 10. $1\mathbf{x} = \mathbf{x}$ (1 er margföldunarhlutleysa)

Athugasemdir

- Skilyrðin tíu í síðustu skilgreiningu eru oft kölluð **frumsendur** fyrir vigurrúm.
- Samlagningarhlutleysan ${\bf 0}\,$ er oft nefnd ${\bf núllstakið}$ eða ${\bf núllvigurinn}$ í V.

Setning 7.2.2

Í sérhverju vigurrúmi er aðeins eitt núllstak 0.

SÖNNUN: Hugsum okkur að $\,\tilde{\mathbf{0}}\,$ sé annað núllstak. Þá gefa frumsendurnar

$$\tilde{0} = 0 + \tilde{0} = \tilde{0} + 0 = 0$$

Fyrsta jafnaðarmerkið gildir vegna þess að $\mathbf{0}$ er núllstak, annað er víxregla og þriðja gildir vegna þess að $\tilde{\mathbf{0}}$ er núllstak.

Setning 7.2.3

Um sérhvern vigur $\mathbf{x} \in V$ gildir að $0\mathbf{x} = \mathbf{0}$.

SÖNNUN: $0\mathbf{x} = 0\mathbf{x} + \mathbf{0} = 0\mathbf{x} + (\mathbf{x} + \tilde{\mathbf{x}}) = (0\mathbf{x} + 1\mathbf{x}) + \tilde{\mathbf{x}} = (0+1)\mathbf{x} + \tilde{\mathbf{x}} = \mathbf{x} + \tilde{\mathbf{x}} = \mathbf{0}.$

Setning 7.2.4

Sérhvert stak \mathbf{x} í V á sér nákvæmlega eina samlagningarandhverfu $\tilde{\mathbf{x}}$.

SÖNNUN: Hugsum okkur að ${\bf x}$ eigi sér tvær samlagningarandhverfur ${\bf u}$ og ${\bf v}$. Þá gildir

$$u = u + 0 = u + (x + v) = (u + x) + v = 0 + v = v$$

Setning 7.2.5

Um sérhvern vigur \mathbf{x} úr V gildir að samlagningarandhverfa hans er $(-1)\mathbf{x}$.

SÖNNUN:
$$\mathbf{x} + (-1)\mathbf{x} = 1\mathbf{x} + (-1)\mathbf{x} = (1 + (-1))\mathbf{x} = 0\mathbf{x} = \mathbf{0}.$$

Ritháttur

Framvegis látum við $-\mathbf{x}$ tákna samlagningarandhverfu vigursins \mathbf{x} .

7.3 Línulega háð og óháð mengi og upptalningar

Skilgreining 7.3.1

Látum S vera hlutmengi í vigurrúmi V.

(i) Við segjum að S sé **línulega háð** (e. linearly dependent) ef til eru innbyrðis ólíkir vigrar $\mathbf{u}_1, \ldots, \mathbf{u}_m$ úr S og rauntölur c_1, \ldots, c_m , sem eru ekki allar núll, þannig að

$$c_1\mathbf{u}_1+\cdots+c_m\mathbf{u}_m=\mathbf{0}.$$

(ii) Hlutmengið S er sagt **línulega óháð** (e. $linearly\ independent$) ef það er ekki línulega háð.

Skilgreining 7.3.2

Við segjum að upptalning á vigrum $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_m$ úr vigurrúmi V sé **línulega háð** ef til eru tölur c_1, \dots, c_m , sem eru ekki allar núll og fullnægja jöfnunni

$$c_1\mathbf{u}_1+\cdots+c_m\mathbf{u}_m=\mathbf{0}.$$

Annars segjum við að upptalningin sé **línulega óháð**.

Athugasemd

Ef ekki er hætta á misskilningi þá segjum við einfaldlega að vigrarnir $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_m$ séu *línulega háðir* eða *línulega óháðir* eftir því sem við á.

Skilgreining 7.3.3

Látum $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_m$ vera upptalningu á vigrum úr vigurrúmi V. Sérhver summa af gerðinni

$$c_1\mathbf{u}_1 + \cdots + c_m\mathbf{u}_m$$

þar sem c_1, \ldots, c_m eru rauntölur kallast **línuleg samantekt** upptalningarinnar (eða vigranna ef ekki er hætta á misskilningi). Tölurnar c_1, \ldots, c_m eru kallaðar **stuðlar** línulegu samantektarinnar.

Æfing

Látum $\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_m$ vera upptalningu á vigrum úr vigurrúmi V. Sannið eftirfarandi fullyrðingar:

- (a) Upptalningin er línulega háð ef og aðeins ef til er k þannig að unnt sé að skrifa \mathbf{u}_k sem línulega samantekt af $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_{k-1}, \mathbf{u}_{k+1}, \dots, \mathbf{u}_m$.
- (b) Upptalningin er línulega óháð þá og því aðeins að $c_1\mathbf{u}_1 + \cdots + c_m\mathbf{u}_m = \mathbf{0}$ hafi í för með sér $c_1 = c_2 = \cdots = c_m = 0$.

7.4 Spann hlutmengis í vigurrúmi

Skilgreining 7.4.1

Látum S vera hlutmengi í vigurrúmi V.

(i) Mengið af öllum línulegum samantektum

$$c_1\mathbf{u}_1 + \cdots + c_m\mathbf{u}_m$$

þar sem c_1, \ldots, c_m eru rauntölur og $\mathbf{u}_1, \ldots \mathbf{u}_m$ eru stök í S, kallast **spann** mengisins S, táknað $\mathrm{Span}(S)$.

(ii) Við segjum að V sé spannað af S (eða S spanni V) ef $\operatorname{Span}(S) = V$.

Málvenja

Pegar S spannar V þá er sagt að V sé **spannað af vigrunum í** S.

Setning 7.4.2

Látum S vera línulega óháð mengi í vigurrúmi V og \mathbf{x} vera í $\mathrm{Span}(S)$. Þá er hægt að skrifa \mathbf{x} á nákvæmlega einn veg sem línulega samantekt af innbyrðis ólíkum stökum úr S.

8. fyrirlestur 17. september 2015 (Grein 2.4 í bók)

Upprifjun

Setning 7.4.2 úr síðasta fyrilestri segir:

Látum S vera línulega óháð mengi í vigurrúmi V og $\mathbf x$ vera í $\mathrm{Span}(S)$. Þá er hægt að skrifa $\mathbf x$ á nákvæmlega einn veg sem línulega samantekt af innbyrðis ólíkum stökum úr S.

8.1 Spann hlutmengis í vigurrúmi (framhald)

Setning 8.1.1

Ef fylki hefur fleiri dálka en línur, þá er eru dálkar fylkisins línulega háðir.

Setning 8.1.2

Upptalning á k vigrum í \mathbb{R}^n er línulega háð ef k > n.

Setning 8.1.3

Látum $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_k$ vera upptalningu á vigrum úr vigurrúmi V. Ef enginn vigranna er núllvigurinn og upptalningin er línulega háð, þá er a.m.k. einn vigranna línuleg samantekt af vigrum sem koma á undan honum í upptalningunni.

Setning 8.1.4

Ef vigurrúm V er spannað af n vigrum þá er sérhvert hlutmengi í V sem inniheldur fleiri en n vigra línulega háð.

Setning 8.1.5

Ef S er línulega óháð mengi í vigurrúmi V og $\mathbf{x} \notin \mathrm{Span}(S)$ þá er $S \cup \{\mathbf{x}\}$ línulega óháð mengi.

9. fyrirlestur 21. september 2015 (Greinar 2.4 - 3.1 í bók)

9.1 Línulegar varpanir

Skilgreining 9.1.1

Vörpun $T:V\to W$ frá vigurrúm
iVinn í vigurrúm Wer sögð **línuleg** ef

$$T(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = T(\mathbf{x}) + T(\mathbf{y})$$
 og $T(\alpha \mathbf{x}) = \alpha T(\mathbf{x})$

fyrir öll $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in V$ og allar rauntölur α .

Athugasemd

Með þrepun fáum við að sérhver línuleg vörpun T varpar línulegum samantektum á línulegar samantektir, nánar til tekið

$$T(\alpha_1 \mathbf{u}_1 + \dots + \alpha_n \mathbf{u}_n) = \alpha_1 T(\mathbf{u}_1) + \dots + \alpha_n T(\mathbf{u}_n).$$

Af þessu sést að sé upptalningin $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n$ línulega háð þá er upptalningin $T(\mathbf{u}_1), \dots, T(\mathbf{u}_n)$ það líka.

Setning 9.1.2

Látum $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n$ vera línulega óháða vigra í vigurrúmi V og látum $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n$ vera vigra í vigurrúmi W. Þá er til nákvæmlega ein línuleg vörpun

$$T: \mathrm{Span}(\{\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n\}) \longrightarrow W$$

sem fullnægir skilyrðinu

$$T(\mathbf{u}_j) = \mathbf{v}_j,$$
 fyrir $j = 1, 2, \dots, n.$

Skilgreining 9.1.3

Látum $T:V\to W$ vera línulega vörpun. Hlutmengið

$$Ker(T) = \{ \mathbf{v} \in V ; T(\mathbf{v}) = \mathbf{0} \}$$

kallast **kjarni** línulegu vörpunarinnar T.

9.2 Fylki og fylkjareikningur (upprifjun)

Fylki (e. *matrix*) er rétthyrndur talnareitur af gerðinni

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

- Tala a_{ij} nefnast stak (e. entry) í fylkinu \mathbf{A} og a_{ij} er sagt vera stakið í sæti (i, j) í fylkinu \mathbf{A} .
- Stærð fylkis er táknuð með (fjöldi lína)×(fjöldi dálka), til dæmis hefur fylkið hér að ofan m línur og n dálka og stærð þess er því $m \times n$. Fylki af stærð $m \times n$ er yfirleitt kallað $m \times n$ fylki.
- Fylki með aðeins einn dálk kallast **dálkvigur** (e. column vector).
- Fylki með aðeins eina línu kallast **línuvigur** (e. row vector).

Fylki af sömu stærð eru lögð saman á eftirfarandi hátt:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} b_{11} & b_{12} & \cdots & b_{1n} \\ b_{21} & b_{22} & \cdots & b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ b_{m1} & b_{m2} & \cdots & b_{mn} \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} a_{11} + b_{11} & a_{12} + b_{12} & \cdots & a_{1n} + b_{1n} \\ a_{21} + b_{21} & a_{22} + b_{22} & \cdots & a_{2n} + b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} + b_{m1} & a_{m2} + b_{m2} & \cdots & a_{mn} + b_{mn} \end{bmatrix}.$$

Þessari samlagningu má lýsa í stuttu máli svona

$$(\mathbf{A} + \mathbf{B})_{ij} = \mathbf{A}_{ij} + \mathbf{B}_{ij}.$$

Hér tilgreinum við eingfaldlega hvaða stak lendir í sæti (i, j) í fylkinu $\mathbf{A} + \mathbf{B}$. Margföldun fylkis með rauntölu r er skilgreind með því að setja

$$r \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ra_{11} & ra_{12} & \cdots & ra_{1n} \\ ra_{21} & ra_{22} & \cdots & ra_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ ra_{m1} & ra_{m2} & \cdots & ra_{mn} \end{bmatrix}$$

Þessari margföldun má lýsa í stuttu máli svona

$$(r\mathbf{A})_{ij} = r\mathbf{A}_{ij}$$

Munum að mengi allra $m \times n$ fylkja verður að vigurrúmi með ofangreindri samlagningu og margföldun með tölu.

Látum nú \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki og \mathbf{x} vera n-dálkvigur. Við táknum dálkvigra \mathbf{A} með $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n$ og skrifum þá

$$\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n].$$

Margfeldi fylkisins \mathbf{A} og vigursins \mathbf{x} er skilgreint sem línulega samantektin

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = x_1\mathbf{a}_1 + x_2\mathbf{a}_2 + \dots + x_n\mathbf{a}_n \in \mathbb{R}^m$$

Með hnitum er margfeldið gefið með

$$\mathbf{A}\mathbf{x} = x_1 \begin{bmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \vdots \\ a_{m1} \end{bmatrix} + x_2 \begin{bmatrix} a_{12} \\ a_{22} \\ \vdots \\ a_{m2} \end{bmatrix} + \dots + x_n \begin{bmatrix} a_{1n} \\ a_{2n} \\ \vdots \\ a_{mn} \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n \end{bmatrix}$$

Látum **A** vera $m \times n$ fylki og **B** vera $n \times k$ fylki.

Margfeldið **AB** er þá skilgreint sem $m \times k$ fylkið sem hefur dálkvigrana

$$\mathbf{Ab}_1, \mathbf{Ab}_2, \dots, \mathbf{Ab}_k$$

þar sem $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2, \dots, \mathbf{b}_k$ tákna dálkana í fylkinu \mathbf{B} . Við skrifum þetta sem

$$\mathbf{AB} = [\mathbf{Ab}_1 \ \mathbf{Ab}_2 \ \cdots \mathbf{Ab}_k].$$

Stutta útgáfan af þessari formúlu er

$$(\mathbf{AB})_{ij} = \sum_{r=1}^{n} a_{ir} b_{rj} = \sum_{r=1}^{n} \mathbf{A}_{ir} \mathbf{B}_{rj}$$

Athugið!

Margfeldið \mathbf{AB} er aðeins skilgreint ef fjöldi dálka í fylkinu \mathbf{A} er jafn fjölda lína í fylkinu \mathbf{B} .

Látum nú $\mathbf{r}_i = [a_{i1}, a_{i2}, \dots, a_{in}]$ tákna *i*-ta línuvigur fylkisins \mathbf{A} .

Þá höfum við

$$(\mathbf{AB})_{ij} = \sum_{r=1}^{n} a_{ir} b_{rj} = \sum_{r=1}^{n} \mathbf{A}_{ir} \mathbf{B}_{rj} = \mathbf{r}_{i} \cdot \mathbf{b}_{j} = [a_{i1}, a_{i2}, \dots, a_{in}] \begin{bmatrix} b_{1j} \\ b_{2j} \\ \vdots \\ b_{nj} \end{bmatrix}$$

Þetta má orða svo að í sæti (i, j) í margfeldinu \mathbf{AB} sé innfeldið af i-ta línuvigri fylkisins \mathbf{A} og j-ta dálkvigri fylkisins \mathbf{B} . Við getum einnig litið svo á að fylkið \mathbf{AB} fáist með því að margfalda fylkið

B frá vinstri með línum fylkisins A, nánar til tekið

$$\mathbf{A}\mathbf{B} = egin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \ \mathbf{r}_2 \ dots \ \mathbf{r}_m \end{bmatrix} \mathbf{B} = egin{bmatrix} \mathbf{r}_1 \mathbf{B} \ \mathbf{r}_2 \mathbf{B} \ dots \ \mathbf{r}_m \mathbf{B} \end{bmatrix}.$$

Skilgreining 9.2.1

Við segjum að fylki

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

sé **ferningsfylki** ef m=n. Pá kallast tölurnar $a_{11}, a_{22}, \ldots, a_{nn}$ **hornalínustök** (e. *diagonal elements*) fylkisins **A** og vigurinn $(a_{11}, a_{22}, \ldots, a_{nn})$ er þá oft nefndur **hornalína** fylkisins **A**.

Látum **A** vera ferningsfylki. Við segjum að **A** sé **efra þríhyrningsfylki** ef $a_{ij} = 0$ fyrir i > j og við segjum að **A** sé **neðra þríhyrningsfylki** ef $a_{ij} = 0$ fyrir i < j.

Við segjum að **A** sé **hornalínufylki** ef það er bæði efra og neðra þríhyrningsfylki, með öðrum orðum ef $a_{ij}=0$ fyrir $i\neq j$

Setning 9.2.2

Margfeldi efri þríhyrningsfylkja er efra þríhyrningsfylki, margfeldi neðri þríhyrningsfylkja er neðra þríhyrningsfylki og margfeldi hornalínufylkja er hornalínufylki.

Skilgreining 9.2.3

Látum \mathbf{I}_n vera fylkið þar sem öll hornalínustökin eru 1 og öll stök utan hornalínunnar eru 0, þ.e.a.s.

$$\mathbf{I}_n = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix}$$

Pað kallast $n \times n$ einingarfylkið eða einingarfylkið af stærðinni $n \times n$.

Tvöfalda runan (δ_{ij}) sem skilgreind er með

$$\delta_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{ef } i = j, \\ 0 & \text{ef } i \neq j. \end{cases}$$

kallast Kronecker-delta. Við sjáum að $\mathbf{I}_n = [\delta_{ij}]_{i,j=1}^n$.

Athugasemdir

- Látum samkvæmt venju $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ tákna stöðluðu einingarvigrana í \mathbb{R}^n . Þá er $\mathbf{I}_n = [\mathbf{e}_1 \cdots \mathbf{e}_n]$.
- Þegar ljóst er hvert n er þá skrifum við oft \mathbf{I} í stað \mathbf{I}_n .

Setning 9.2.4

Um sérhvert $m \times n$ fylki **A** og sérhvert $n \times m$ fylki **B** gildir að

$$AI_n = A$$
 og $I_nB = B$

Skilgreining 9.2.5

Ef **A** er $m \times n$ fylki

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

Þá skilgreinum við **bylta fylkið af A** (lesið **A** bylt) sem $n \times m$ fylkið sem fengið er með því að mynda dálkvigra úr línuvigrum **A** og öfugt,

$$\mathbf{A}^{T} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{21} & \cdots & a_{m1} \\ a_{12} & a_{22} & \cdots & a_{m2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{1n} & a_{2n} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

10. fyrirlestur 24. september 2015 (Greinar 3.1 - 3.2 í bók)

Upprifjun úr síðasta fyrirlestri

Skilgreining 9.2.3

Látum \mathbf{I}_n vera fylkið þar sem öll hornalínustökin eru 1 og öll stök utan hornalínunnar eru 0, þ.e.a.s.

$$\mathbf{I}_n = \begin{bmatrix} 1 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix}$$

Það kallast $n \times n$ einingarfylkið eða einingarfylkið af stærðinni $n \times n$.

Athugasemdir

- Látum samkvæmt venju $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ tákna stöðluðu einingarvigrana í \mathbb{R}^n . Þá er $\mathbf{I}_n = [\mathbf{e}_1 \cdots \mathbf{e}_n]$.
- Þegar ljóst er hvert n er þá skrifum við oft \mathbf{I} í stað \mathbf{I}_n .

Setning 9.2.4

Um sérhvert $m \times n$ fylki **A** og sérhvert $n \times m$ fylki **B** gildir að

$$AI_n = A$$
 og $I_nB = B$

Skilgreining 9.2.5

Ef **A** er $m \times n$ fylki

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

Þá skilgreinum við **bylta fylkið af A** (lesið **A** bylt) sem $n \times m$ fylkið sem fengið er með því að mynda dálkvigra úr línuvigrum **A** og öfugt,

$$\mathbf{A}^{T} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{21} & \cdots & a_{m1} \\ a_{12} & a_{22} & \cdots & a_{m2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{1n} & a_{2n} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}.$$

10.1 Fylkjareikningur (framhald)

Setning 10.1.1

Látum \mathbf{A} vera $m \times n$ fylki og \mathbf{B} vera $n \times k$ fylki. Þá gildir

$$(\mathbf{A}\mathbf{B})^T = \mathbf{B}^T \mathbf{A}^T.$$

Skilgreining 10.1.2

Við segjum að fylki **A** sé **samhvert** (e. *symmetric*) ef það uppfyllir skilyrðið

$$\mathbf{A}^T = \mathbf{A}$$
.

Skilgreining 10.1.3

Við segjum að fylki $\, {f A} \,$ sé and
samhvert (e. antisymmetric) ef það uppfyllir skilyrðið

$$\mathbf{A}^T = -\mathbf{A}$$
.

Athugasemd

Öll samhverf og andsamhverf fylki eru ferningsfylki.

Setning 10.1.4

Látum ${\bf A}$ vera $m\times n$ fylki, ${\bf B}$ vera $n\times k$ fylki og ${\bf C}$ vera $k\times l$ fylki. Þá er

$$(AB)C = A(BC).$$

10.2 Frumfylki

Rifjum upp að aðgerðirnar, sem framkvæmdar eru á línulegum jöfnuhneppum til þess að koma þeim yfir á efri stallagerð, eru þrjár:

- (i) **Umskipting:** Ein lína í hneppinu er valin. Við hana er lagt margfeldi af annarri línu og útkoman síðan sett inn í stað línunnar sem valin var.
- (ii) **Skölun:** Lína er margfölduð með fasta, sem er ekki núll.
- (iii) **Víxlun:** Víxlað er á tveimur línum.

Skilgreining 10.2.1

Ferningsfylki sem fæst með því að beita einni línuaðgerð á einingarfylki kallast **frumfylki** (e. *elementary reduction matrix*).

Setning 10.2.2

Látum \mathbf{H} vera $m \times n$ fylki og \mathbf{R} vera $m \times m$ frumfylki sem var fengið með því að beita ákveðinni línuaðgerð á \mathbf{I}_m . Ef þessari línuaðgerð er beitt á \mathbf{H} þá fæst út fylkið $\mathbf{R}\mathbf{H}$. (Að margfalda fylkið \mathbf{H} með \mathbf{R} frá vinstri hefur sömu áhrif og að beita umræddri línuaðgerð á fylkið \mathbf{H} .)

Setning 10.2.3

Fyrir sérhvert fylki \mathbf{H} eru til frumfylki $\mathbf{R}_1, \mathbf{R}_2, \ldots, \mathbf{R}_r$ þannig að fylkið

$$\mathbf{R}_r \mathbf{R}_{r-1} \cdots \mathbf{R}_1 \mathbf{H}$$

sé af ruddri efri stallagerð.

10.3 Andhverfur fylkja

Skilgreining 10.3.1

Látum **A** vera $m \times n$ fylki.

(i) Við segjum að fylkið \mathbf{A} sé **andhverfanlegt frá vinstri** ef til er $n \times m$ fylki \mathbf{B} sem uppfyllir skilyrðið

$$\mathbf{B}\mathbf{A} = \mathbf{I}_n$$

og þá er fylkið B kallað vinstri andhverfa fylkisins A.

(ii) Við segjum að fylkið $\bf A$ sé **andhverfanlegt frá hægri** ef til er $n \times m$ fylki $\bf C$ sem uppfyllir skilyrðið

$$AC = I_m$$

og þá er fylkið C kallað hægri andhverfa fylkisins A.

Setning 10.3.2

Látum **A** vera $m \times n$ fylki og **b** vera m-vigur.

- (i) Ef **A** á sér vinstri andhverfu **B** og línulega jöfnuhneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er samkvæmt, þá hefur það aðeins lausnina $\mathbf{x} = \mathbf{B}\mathbf{b}$.
- (ii) Ef **A** á sér hægri andhverfu **C** þá er n-vigurinn **Cb** lausn á línulega jöfnuhneppinu $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$.

Setning 10.3.3

Látum \mathbf{A} og \mathbf{B} vera $n \times n$ fylki þannig að $\mathbf{B}\mathbf{A} = \mathbf{I}_n$. Þá gildir einnig $\mathbf{A}\mathbf{B} = \mathbf{I}_n$.

11. fyrirlestur 28. september 2015 (Greinar 3.2 - 4.1 í bók)

Upprifjun úr síðasta fyrirlestri:

Skilgreining 10.3.1

Látum **A** vera $m \times n$ fylki.

(i) Við segjum að fylkið ${\bf A}$ sé **andhverfanlegt frá vinstri** ef til er $n \times m$ fylki ${\bf B}$ sem uppfyllir skilyrðið

$$\mathbf{B}\mathbf{A} = \mathbf{I}_n$$

og þá er fylkið B kallað vinstri andhverfa fylkisins A.

(ii) Við segjum að fylkið \mathbf{A} sé **andhverfanlegt frá hægri** ef til er $n \times m$ fylki \mathbf{C} sem uppfyllir skilyrðið

$$AC = I_m$$

og þá er fylkið C kallað hægri andhverfa fylkisins A.

Setning 10.3.2

Látum **A** vera $m \times n$ fylki og **b** vera m-vigur.

- (i) Ef \mathbf{A} á sér vinstri andhverfu \mathbf{B} og línulega jöfnuhneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ er samkvæmt, þá hefur það aðeins lausnina $\mathbf{x} = \mathbf{B}\mathbf{b}$.
- (ii) Ef \mathbf{A} á sér hægri andhverfu \mathbf{C} þá er n-vigurinn $\mathbf{C}\mathbf{b}$ lausn á línulega jöfnuhneppinu $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$.

Setning 10.3.3

Látum \mathbf{A} og \mathbf{B} vera $n \times n$ fylki þannig að $\mathbf{B}\mathbf{A} = \mathbf{I}_n$. Þá gildir einnig $\mathbf{A}\mathbf{B} = \mathbf{I}_n$.

11.1 Andhverfur fylkja (framhald)

Setning 11.1.1

Ferningsfylki hefur í mesta lagi eina hægri andhverfu.

Skilgreining 11.1.2

Ferningsfylki A er sagt **andhverfanlegt** ef til er ferningsfylki B þannig að AB = I. Þá kallast fylkið B **andhverfa** fylkisins A og við táknum það yfirleitt A^{-1} .

Athugasemd

Látum A vera ferningsfylki.

- Ef A er andhverfanlegt, þá er fylkið A^{-1} eina vinstri andhverfan og eina hægri andhverfan sem A hefur.
- Ef fylkið **A** er ekki andhverfanlegt, þá hefur það hvorki vinstri né hægri andhverfu.

Setning 11.1.3

Látum **A** og **B** vera andhverfanleg $n \times n$ fylki. Þá gildir að $(\mathbf{AB})^{-1} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1}$.

Verklag.

Eftirfarandi aðferð er oft beitt til að kanna hvort tiltekið $n \times n$ fylki **A** sé andhverfanlegt og til að finna andhverfu þess ef svo er.

- Jöfnuhneppið $\mathbf{AX} = \mathbf{I}_n$ er leyst með því að setja upp aukna fylkið $[\mathbf{A}|\mathbf{I}_n]$ og beita Gauss-Jordan-eyðingu.
- Ef hneppið hefur enga lausn þá er fylkið A ekki andhverfanlegt.
- Ef hneppið hefur lausn, þá fæst að lokum aukna fylkið $[\mathbf{I}_n|\mathbf{A}^{-1}]$.

11.2 *LU*-þáttun

Setning 11.2.1

Frumfylki eru andhverfanleg.

Setning 11.2.2

Sérhvert andhverfanlegt ferningsfylki er margfeldi (endanlega margra) frumfylkja.

Setning 11.2.3

Látum **A** vera ferningsfylki, sem unnt er að koma á efra stallaform með því að nota einungis umskiptingar af gerðinni $\mathbf{r}_i \to \mathbf{r}_i + c\mathbf{r}_j$ með j < i. Þá er hægt að þátta **A** í margfeldi tveggja fylkja

$$A = LU$$

þar sem \mathbf{L} er neðra þríhyrningsfylki með 1 í öllum sætum á hornalínunni og \mathbf{U} er efra þríhyrningsfylki.

Skilgreining 11.2.4

Páttunin í setningu 11.2.3 er kölluð *LU*-þáttun á fylkinu **A**.

Athugasemd

Fljótlegasta leiðin til að leysa "stór" línuleg jöfnuhneppi fæst með því að nota LU-þáttun. Þessi aðferð er þríþætt:

- (i) LU-**þáttun:** Fylkin L og U eru reiknuð út.
- (ii) Jafnan $\mathbf{L}\mathbf{y} = \mathbf{b}$ er leyst með **áfram innsetning** (þ.e.a.s byrjað á að finna x_1 o.s.frv.) og látum \mathbf{c} tákna lausnina.
- (iii) Jafnan $\mathbf{U}\mathbf{x} = \mathbf{c}$ er leyst með aftur-á-bak innsetningu.

11.3 Setningin langa um andhverf fylki

Í eftirfarandi setningu eru sett fram 30 jafngild skilyrði varðandi ferningsfylki. Um nokkur þeirra höfum við enn ekki fjallað, en munum gera það í síðar; þau eru merkt með *.

Setning 11.3.1

Eftirfarandi 30 staðhæfingar um $n \times n$ fylki **A** eru jafngildar:

Stuðlafylki:

- 1. Fylkið A er andhverfanlegt.
- **2.** Bylta fylkið \mathbf{A}^T er andhverfanlegt.

Línuleg jöfnuhneppi:

- 3. Hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ hefur a.m.k. eina lausn fyrir sérhvert $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^n$.
- 4. Hneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ hefur nákvæmlega eina lausn fyrir sérhvert $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^n$
- 5. Hneppið Ax = 0 hefur aðeins augljósu lausnina x = 0.

Forystustuðlar:

- **6.** A hefur n forystustuðla.
- 7. Sérhver dálkur A hefur forystustuðul.

8. Sérhver lína A hefur forystustuðul.

Myndvídd og línujafngildi:

- 9. A er línujafngilt einingarfylkinu I_n .
- **10.** Rank(**A**) = n.

Línulegar varpanir:

- 11. Vörpunin $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{A}\mathbf{x}$ er eintæk.
- 12. Vörpunin $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{A}\mathbf{x}$ er átæk.

Hægri andhverfa og vinstri andhverfa:

- 13. Til er $n \times n$ fylki **B** þannig að $\mathbf{B}\mathbf{A} = \mathbf{I}_n$.
- 14. Til er $n \times n$ fylki **C** þannig að $\mathbf{AC} = \mathbf{I}_n$.

Dálkvigrar:

- 15. Dálkvigrar A eru línulega óháðir.
- **16.** Dálkvigrar **A** spanna allt rúmið \mathbb{R}^n .
- *17. Dálkvigrar **A** mynda grunn í \mathbb{R}^n .
 - 18. $Col(\mathbf{A}) = \mathbb{R}^n$.
- *19. Dim(Col(A)) = n.

Linuvigrar:

- 20. Línuvigrar A eru línulega óháðir.
- **21.** Línuvigrar **A** spanna allt rúmið \mathbb{R}^n .
- *22. Línuvigrar **A** mynda grunn í \mathbb{R}^n .
- **23.** Row(A) = \mathbb{R}^n .

*24. Dim(Row(A)) = n.

Eigingildi, sérstöðugildi og ákveður:

*25. 0 er ekki eigingildi A.

*26. 0 er ekki sérstöðugildi A.

*27. A hefur n sérstöðugildi frábrugðin 0.

*28. $Det(A) \neq 0$.

Kjarni/núllrúm:

29.
$$Ker(A) = \{0\}.$$

30. Null(
$$\mathbf{A}$$
) = {**0**}.

11.4 Ákveður ferningsfylkja

Skilgreining 11.4.1

Ákveða eða **ákveðufall** er fall Det : $\mathbb{R}^{n \times n} \to \mathbb{R}$, sem úthlutar sérhverju $n \times n$ fylki **A** tölu Det(**A**), sem er kölluð er **ákveða** fylkisins A og hefur eftirfarandi eiginleika:

- (I) Ákveða þríhyrningsfylkis er margfeldi stakanna á hornalínunni.
- (II) Ef fylkið $\hat{\mathbf{A}}$ er fengið út frá \mathbf{A} með einni umskiptingu (þ.e.a.s. tiltekinni línu í \mathbf{A} er skipt út fyrir summu af henni og margfeldi af annarri línu), þá er $\mathrm{Det}(\tilde{\mathbf{A}}) = \mathrm{Det}(\mathbf{A})$.
- (III) Ef $\tilde{\mathbf{A}}$ er fylkið sem fæst út þegar tiltekin lína í fylkinu \mathbf{A} er margfölduð með tölu $c \neq 0$, þá er $\mathrm{Det}(\tilde{\mathbf{A}}) = c\mathrm{Det}(\mathbf{A})$.

Setning 11.4.2

Fyrir sérhvert $n = 1, 2, 3, \ldots$ er til nákvæmlega eitt ákveðufall

$$\mathrm{Det}: \mathbb{R}^{n \times n} \to \mathbb{R}$$

(þ.e.a.s fall sem uppfyllir skilyrði I, II og III í skilgreiningu 11.4.1).

12. fyrirlestur 1. október 2015 (Greinar 4.1 - 4.2 í bók)

12.1 Ákveður ferningsfylkja (framhald)

Upprifjun: Fyrir sérhvert $n = 1, 2, 3, \ldots$ er til nákvæmlega eitt ákveðufall

$$\mathrm{Det}: \mathbb{R}^{n \times n} \to \mathbb{R}$$

þ.e.a.s fall sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- (I) Ákveða þríhyrningsfylkis er margfeldi stakanna á hornalínunni.
- (II) Ef fylkið $\tilde{\mathbf{A}}$ er fengið út frá \mathbf{A} með einni umskiptingu (þ.e.a.s. tiltekinni línu í \mathbf{A} er skipt út fyrir summu af henni og margfeldi af annarri línu), þá er $\mathrm{Det}(\tilde{\mathbf{A}}) = \mathrm{Det}(\mathbf{A})$.
- (III) Ef $\tilde{\mathbf{A}}$ er fylkið sem fæst út þegar tiltekin lína í fylkinu \mathbf{A} er margfölduð með tölu $c \neq 0$, þá er $\mathrm{Det}(\tilde{\mathbf{A}}) = c\mathrm{Det}(\mathbf{A})$.

Setning 12.1.1

Ef fylkið $\tilde{\mathbf{A}}$ er fengið með því að víxla tveimur línum í $n \times n$ fylkinu \mathbf{A} , bá er

$$Det(\tilde{\mathbf{A}}) = -Det(\mathbf{A}).$$

Verklag við útreikning á ákveðum

• Við vitum að með línuaðgerðunum þremur, umskiptingu, skölun og víxlun getum við komið sérhverju $n \times n$ fylki **A** yfir í efra þríhyrningsfylki **U**. Jafnframt vitum við hvernig ákveðan breytist við hverja línuaðgerð. Með því að halda gott bókhald yfir breytingarnar fæst

$$Det(\mathbf{A}) = c \cdot Det(\mathbf{U})$$

þar sem c er fasti sem við þekkjum. Okkur nægir því að reikna út ákveðu efra þríhyrningsfylkisins U, en hana er auvelt að reikna því samkvæmt reglu I er hún jöfn margfeldi hornalínustakanna í U.

• Ef við sleppum skölunum í þessu ferli (alltaf hægt), þá fæst

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}) = (-1)^k \operatorname{Det}(\mathbf{U})$$

þar sem k er fjöldi víxlana sem við höfum beitt.

Setning 12.1.2

$$\operatorname{Det} \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} = ad - bc$$

S"onnun: Efc=0, þá erum við með þríhyrningsfylki og ákveða þess er margfeldi hornalínustakanna. Ákveðan er sem sagtad=ad-bc í þessu tilfelli.

Ef $c \neq 0$ þá fáum við

$$Det \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} = -Det \begin{bmatrix} c & d \\ a & b \end{bmatrix} = -Det \begin{bmatrix} c & d \\ 0 & b - ad/c \end{bmatrix} \\
= -c(b - ad/c) = ad - bc.$$

Setning 12.1.3

Ef **A** er $n \times n$ fylki þá eru eftirfarandi staðhæfingar jafngildar:

- (i) $Det(\mathbf{A}) = 0$.
- (ii) Línuvigrar **A** eru línulega háðir.
- (iii) Dálkvigrar A eru línulega háðir.

Setning 12.1.4

Ferningsfylki **A** er andhverfanlegt ef og aðeins ef $Det(\mathbf{A}) \neq 0$.

12.2 Flatarmálsreikningur með ákveðum

Setning 12.2.1

Samsíðungurinn S, sem vigrarnir \mathbf{u} og \mathbf{v} í \mathbb{R}^2 spanna, hefur flatarmálið

$$a(S) = \left| \text{Det} \begin{bmatrix} u_1 & u_2 \\ v_1 & v_2 \end{bmatrix} \right|$$

Setning 12.2.2

Látum S vera þríhyrning í \mathbb{R}^2 (með hornpunkt $\mathbf{0}$) og $T: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^2$ vera línulega vörpun sem gefin er með fylkinu \mathbf{A} . Þá hefur mynd þríhyrningsins $T(S) = \{T(\mathbf{x}) : \mathbf{x} \in S\}$ flatarmálið

$$a(T(S)) = |\text{Det}(\mathbf{A})| a(S).$$

12.3 Ákveður: eiginleikar

Skilgreining 12.3.1

Látum \mathbf{A} vera $n \times n$ fylki. Fyrir sérhvert línunúmer i og dálknúmer j skilgreinum við **hlutfylkið** (e. minor) $\mathbf{M}^{ij} = \mathbf{M}^{ij}(\mathbf{A})$ af stærðinni $(n-1) \times (n-1)$ sem fæst með því að taka burt i-tu línu og j-ta dálk úr fylkinu \mathbf{A} .

Setning 12.3.2

Látum **A** vera $n \times n$ fylki. Fyrir sérhvert i og j úr $\{1, \ldots, n\}$ gildir

$$Det(\mathbf{A}) = \sum_{r=1}^{n} (-1)^{i+r} a_{ir} Det(\mathbf{M}^{ir}), \qquad (\mathbf{liðun \ eftir \ línu} \ i)$$
$$Det(\mathbf{A}) = \sum_{s=1}^{n} (-1)^{s+j} a_{sj} Det(\mathbf{M}^{sj}), \qquad (\mathbf{liðun \ eftir \ dálki} \ j)$$

Dæmi

Lítum á formúluna sem sýnir liðun eftir fyrstu línu:

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}) = \sum_{r=1}^{n} (-1)^{1+r} a_{1r} \operatorname{Det}(\mathbf{M}^{1r}).$$

Ef við beitum henni á 2×2 fylki, þá fáum við

$$Det(\mathbf{A}) = Det \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix}$$
$$= (-1)^{1+1} a_{11} a_{22} + (-1)^{1+2} a_{12} a_{21}$$
$$= a_{11} a_{22} - a_{12} a_{21}$$

Ef \mathbf{A} er 3×3 fylki, þá verður þessi formúla

$$Det(\mathbf{A}) = Det \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}$$
$$= (-1)^{1+1} a_{11} Det \begin{bmatrix} a_{22} & a_{23} \\ a_{32} & a_{33} \end{bmatrix}$$
$$+ (-1)^{1+2} a_{12} Det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{23} \\ a_{31} & a_{33} \end{bmatrix}$$
$$+ (-1)^{1+3} a_{13} Det \begin{bmatrix} a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{bmatrix}$$

Setning 12.3.3

Ef ${\bf A}$ og ${\bf B}$ eru $n\times n$ fylki, þá er

$$\mathrm{Det}(\mathbf{AB}) = \mathrm{Det}(\mathbf{A})\mathrm{Det}(\mathbf{B})$$

Athugasemd

Með þrepun fæst að ef $\mathbf{A}_1,\dots,\mathbf{A}_k$ eru $n\times n$ fylki, þá er

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}_1\mathbf{A}_2\cdots\mathbf{A}_k) = \operatorname{Det}(\mathbf{A}_1)\operatorname{Det}(\mathbf{A}_2)\cdots\operatorname{Det}(\mathbf{A}_k)$$

13. fyrirlestur 5. október 2015 (Greinar 4.2 - 5.1 í bók)

13.1 Ákveður: eiginleikar (framhald)

Setning 12.3.3 úr síðasta fyrirlestri segir: Ef $\, {\bf A} \,$ og $\, {\bf B} \,$ eru $\, n \times n \,$ fylki, þá gildir

$$Det(\mathbf{AB}) = Det(\mathbf{A})Det(\mathbf{B})$$

Athugasemd

Með þrepun fæst: Ef $\mathbf{A}_1, \dots, \mathbf{A}_k$ eru $n \times n$ fylki, þá gildir

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}_1\mathbf{A}_2\cdots\mathbf{A}_k) = \operatorname{Det}(\mathbf{A}_1)\operatorname{Det}(\mathbf{A}_2)\cdots\operatorname{Det}(\mathbf{A}_k)$$

Setning 13.1.1

Ef **A** er $n \times n$ fylki, þá er

$$Det(\mathbf{A}^T) = Det(\mathbf{A}).$$

Virðum aftur fyrir okkur formúlurnar fyrir liðun á ákveðunni eftir línum og dálkum,

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}) = \sum_{r=1}^{n} (-1)^{i+r} a_{ir} \operatorname{Det}(\mathbf{M}^{ir}),$$
 (liðun eftir línu i)

$$\operatorname{Det}(\mathbf{A}) = \sum_{s=1}^{n} (-1)^{s+j} a_{sj} \operatorname{Det}(\mathbf{M}^{sj}),$$
 (liðun eftir dálki j)

Skilgreining 13.1.2

Látum **A** vera $n \times n$ fylki. Fyrir sérhvert (i,j) með $i,j=1,\ldots,n$ skilgreinum við **hjáþátt** (e. cofactor) fylkisins **A** í sætinu (i,j) sem töluna

$$C_{ij} = (-1)^{i+j} \operatorname{Det}(\mathbf{M}^{ij})$$

og hjáþáttafylki (e. cofactor matrix) þess sem $\mathbf{C} = (C_{ij})_{i,j=1}^n$.

Setning 13.1.3

Fyrir sérhvert $n \times n$ fylki **A** með hjábáttafylki **C** gildir

$$\mathbf{AC}^T = (\mathrm{Det}(\mathbf{A})) \, \mathbf{I}_n.$$

Ef \mathbf{A} er andhverfanlegt, sem gildir aðeins ef $\mathrm{Det}(\mathbf{A}) \neq 0$, þá fáum við formúlu fyrir andhverfunni

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{\mathrm{Det}(\mathbf{A})} \mathbf{C}^{T}.$$

og þá sérstaklega fyrir stökum andhverfunnar

$$(\mathbf{A}^{-1})_{ij} = \frac{(-1)^{i+j}}{\mathrm{Det}(\mathbf{A})} \cdot \mathrm{Det}(\mathbf{M}^{ji}(\mathbf{A}))$$

Eftirfarandi setning er yfirleitt kölluð Regla Cramers.

Setning 13.1.4

Lítum á línulega $n \times n$ jöfnuhneppið $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$ og gerum ráð fyrir að fylkið \mathbf{A} sé andhverfanlegt og látum $\mathbf{A}_j(\mathbf{b})$ vera $n \times n$ fylkið sem fæst með því að skipta út j-ta dálki í \mathbf{A} fyrir \mathbf{b} . Þá eru hnit lausnarinnar \mathbf{x} gefin með formúlunni

$$x_j = \frac{\operatorname{Det}(\mathbf{A}_j(\mathbf{b}))}{\operatorname{Det}(\mathbf{A})}$$

Setning 13.1.5

Látum \mathbf{A} vera $n \times n$ fylki og látum $\mathbf{A}_j(\mathbf{x})$ vera $n \times n$ fylkið sem fæst með því að skipta út j-ta dálki í \mathbf{A} fyrir \mathbf{x} . Pá er vörpunin

$$\mathbb{R}^n \longrightarrow \mathbb{R}, \quad \mathbf{x} \longmapsto \mathrm{Det}(\mathbf{A}_i(\mathbf{x}))$$

línuleg.

13.2 Hlutrúm í vigurrúmum

Skilgreining 13.2.1

Hlutmengi U í vigurrúmi V kallast **hlutrúm** (í V) ef það er ekki tómt og lokað við aðgerðirnar tvær í V, samlagningu og margföldun með tölu.

Athugasemdir

- (i) Skilyrðin þrjú í skilgreiningunni eru:
 - Ef \mathbf{x} og \mathbf{y} eru í U, þá er $\mathbf{x} + \mathbf{y}$ í U. (Lokun við samlagningu.)
 - \bullet Ef \mathbf{x} er í U og $c \in \mathbb{R}$, þá er $c\mathbf{x}$ í U. (Lokun við margföldun með tölu.)
 - $U \neq \emptyset$. (U er ekki tómt.)
- (ii) Ef U er hlutrúm í V, þá er $\mathbf{0} \in U$.
- (iii) $\{0\}$ og V eru hlutrúm í V.

Upprifjun

Vigurrúm (e. $vector\ space$) er mengi V með stökum sem nefnd eru vigrar (e. vectors) ásamt tveimur aðgerðum samlagningu og margföldun með rauntölu, sem fullnægja eftirfarandi frumsendum:

1.	Ef $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in V$, þá $\mathbf{x} + \mathbf{y} \in V$	(lokun við samlagningu)
2.	x + y = y + x	(víxlregla samlagningar)
3.	$(\mathbf{x} + \mathbf{y}) + \mathbf{z} = \mathbf{x} + (\mathbf{y} + \mathbf{z})$	(tengiregla samlagningar)
4.	til er stak ${f 0}$ í V kallað $n\'{u}ll$	
	eða <i>núllvigur</i> þannig að	
	$0 + \mathbf{x} = \mathbf{x}$	(0 er samlagningarhlutleysa)
5.	fyrir sérhvert $\mathbf{x} \in V$ er til stak	
	$\tilde{\mathbf{x}}$ þannig að $\mathbf{x} + \tilde{\mathbf{x}} = 0$	$(\tilde{\mathbf{x}} \in V \text{ er samlagningarandhverfa } \mathbf{x})$
6.	Ef $r \in \mathbb{R}$, $\mathbf{x} \in V$, þá $r\mathbf{x} \in V$	(lokun við margföldun með tölu)
7.	$r(s\mathbf{x}) = (rs)\mathbf{x}$	(tengiregla margföldunar)
8.	$r(\mathbf{y} + \mathbf{x}) = r\mathbf{y} + r\mathbf{x}$	(dreifiregla)

9. $(r+s)\mathbf{x} = r\mathbf{x} + s\mathbf{x}$

10. $1\mathbf{x} = \mathbf{x}$

(dreifiregla)

(1 er margföldunarhlutleysa)

Athugasemd

Ef U er hlutrúm í vigurrúminu V, þá er U vigurrúm með reikningsaðgerðunum sem það "erfir" frá V.

Setning 13.2.2

Látum S vera hlutmengi í vigurrúminu V. Ef S er ekki tómt, þá er $\mathrm{Span}(S)$ hlutrúm í V.

Setning 13.2.3

Látum U vera hlutrúm í vigurrúm
iV og S vera hlutmengi í U. Ef S er ekki tómt, þá er
 $\mathrm{Span}(S)\subseteq U.$

Dæmi um nokkur hlutrúm í vigurrúmum

- 1. Einu hlutrúmin í \mathbb{R} eru $\{0\}$ og \mathbb{R} .
- 2. Hlutrúmin í \mathbb{R}^2 eru $\{\mathbf{0}\}$ og \mathbb{R}^2 sem og allar línur gegnum núllpunktinn.
- 3. Hlutrúmin í \mathbb{R}^3 eru $\{\mathbf{0}\}$ og \mathbb{R}^3 sem og allar línur og öll plön, sem fara gegnum núllpunktinn.
- 4. Mengi allra efri þríhyrningsfylkja í vigurrúminu $\mathbb{R}^{n\times n}$ er hlutrúm í $\mathbb{R}^{n\times n}$.

- 5. Mengi allra neðri þríhyrningsfylkja í vigurrúminu $\mathbb{R}^{n \times n}$ er hlutrúm í $\mathbb{R}^{n \times n}$.
- 6. Mengi allra samhverfra fylkja í vigurrúminu $\mathbb{R}^{n \times n}$ er hlutrúm í $\mathbb{R}^{n \times n}$.
- 7. Mengi allra margliða er hlutrúm í $\operatorname{Varp}(\mathbb{R}, \mathbb{R})$.
- 8. Mengi allra diffranlegra falla $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ er hlutrúm í $\mathrm{Varp}(\mathbb{R}, \mathbb{R})$.

Skilgreining 13.2.4

Látum U_1 og U_2 vera hlutrúm í vigurrúmi V. Þá kallast hlutmengið

$$U_1 + U_2 = \{ \mathbf{x} + \mathbf{y} \mid \mathbf{x} \in U_1, \ \mathbf{y} \in U_2 \},\$$

vigursumma (eða bara summa) (e. vector sum) þeirra.

Setning 13.2.5

Látum U_1 og U_2 vera hlutrúm í vigurrúmi V. Pá eru bæði $U_1 \cap U_2$ og $U_1 + U_2$ hlutrúm í V.

Skilgreining 13.2.6

Látum $f:X\to Y$ vera vörpun, S vera hlutmengi í X og T vera hlutmengi í Y.

(i) Hlutmengið

$$f[S] = \{ f(x) \mid x \in S \}$$

kallast **mynd** (e. image) vörpunarinnar f af S.

(ii) Hlutmengið

$$f^{-1}[T] = \{x \in X \mid f(x) \in T\}.$$

kallast **frummynd** (e. *inverse image*) vörpunarinnar f af T.

14. fyrirlestur 8. október 2015 (Greinar 5.1 - 5.2 í bók)

14.1 Dálkrúm, línurúm og núllrúm

Setning 14.1.1

Látum $f:X\to Y$ vera línulega vörpun frá vigurrúm
iXinn í vigurrúm Y.

- (i) Um sérhvert hlutrúm U í X gildir að myndin f[U] er hlutrúm í Y.
- (ii) Um sérhvert hlutrúm V í Y gildir að frummyndin $f^{-1}[V]$ er hlutrúm í X.

Upprifjun

Látum $f:X\to Y$ vera línulega vörpun frá vigurrúm
iXinn í vigurrúm Y. **Kjarni** línulegu vörpun
arinnar fer skilgreindur með

$$Ker(f) = \{ \mathbf{x} \in X ; f(\mathbf{x}) = \mathbf{0} \} = f^{-1}(\{\mathbf{0}\}).$$

Núllrúm er annað heiti yfir kjarna.

Takið vel eftir! Af setningu 14.1.1 leiðir beint að Ker(f) er hlutrúm í X.

Skilgreining 14.1.2

Látum $f: X \to Y$ vera línuleg vörpun frá vigurrúmi X inn í vigurrúm Y. Myndin f[X] verður oftast táknuð Range(f) og kölluð **myndrúm** (e. range) línulegu vörpunarinnar f.

Skilgreining 14.1.3

Látum **A** vera $m \times n$ fylki.

- (i) Hlutrúmið í \mathbb{R}^m , sem dálkvigrar fylkisins **A** spanna, er táknað $\operatorname{Col}(\mathbf{A})$ og kallað **dálkrúm** (e. $\operatorname{column\ space}$) fylkisins **A**.
- (ii) Hlutrúmið í \mathbb{R}^n , sem línuvigrar fylkisins **A** spanna, er táknað Row(**A**) og kallað **línurúm** (e. row space) fylkisins **A**.

Setning 14.1.4

Látum $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ vera línulega vörpun sem gefin er með fylki **A**. Þá er Range(T) = Col(A).

Setning 14.1.5

Línujafngild fylki hafa sama línurúm.

Setning 14.1.6

Um öll fylki **A** gildir að

$$\operatorname{Row}(\mathbf{A}^T) = \operatorname{Col}(\mathbf{A})$$
 og $\operatorname{Col}(\mathbf{A}^T) = \operatorname{Row}(\mathbf{A})$.

Setning 14.1.7

Látum A vera fylki og B vera rudda efri stallagerð þess. Þá gildir:

- (i) Línurúmið Row(A) er spannað af þeim línum í B sem eru ekki núll.
- (ii) Dálkrúmið Col(A) er spannað af þeim dálkum í A sem hafa sömu númer og þeir dálkar í $\mathbf B$ þar sem eru forustustuðlar.

14.2 Grunnar fyrir vigurrúm

Skilgreining 14.2.1

Hlutmengi í vigurrúmi V nefnist **grunnur** (e. basis) ef það er línulega óháð og spannar allt rúmið.

Við segjum iðulega að tilteknir vigrar í vigurrúmi V myndi grunn fyrir V ef mengi þeirra er grunnur fyrir V.

Stöðluðu einingarvigrarnir í \mathbb{R}^n , sem við táknum $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ mynda grunn í \mathbb{R}^n .

Þessi grunnur nefnist **staðalgrunnur** (e. *standard basis*) vigurrúmsins \mathbb{R}^n . Hann er líka kallaður **náttúrlegi** eða **sjálfgefni** grunnurinn fyrir \mathbb{R}^n .

Setning 14.2.2

Dálkvigrar andhverfanlegs $n \times n$ fylkis mynda grunn fyrir \mathbb{R}^n .

Upprifjun

Látum S vera línulega óháð mengi í vigurrúmi V. Þá er unnt að skrifa sérhvern vigur úr $\mathrm{Span}(S)$ á nákvæmlega einn hátt sem línulega samantekt af stökum úr S.

Eftirfarandi setningu leiðir beint af ofangreindri niðurstöðu.

Setning 14.2.3

Látum \mathcal{B} vera grunn fyrir vigurrúmi V. Þá er unnt að skrifa sérhvern vigur úr V á nákvæmlega einn veg sem línulega samantekt af stökum úr \mathcal{B} .

14.3 Raðgrunnar, hnit og einsmótanir

Pegar vigrunum í grunni \mathcal{B} er raðað á tiltekinn hátt, þá segjum við að \mathcal{B} sé **raðgrunnur** (e. ordered basis).

Látum $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir vigurrúm V. Þá má skrifa sérhvern vigur \mathbf{x} úr V á nákvæmlega einn hátt sem línulega samantekt

$$\mathbf{x} = c_1 \mathbf{u}_1 + c_2 \mathbf{u}_2 + \dots + c_n \mathbf{u}_n$$

Stuðlarnir c_1, \ldots, c_n eru því ótvírætt ákvarðaðir og n-vigurinn (c_1, \ldots, c_n) nefnist **hnitavigur** (e. coordinate vector) vigursins \mathbf{x} miðað við raðgrunninn \mathcal{B} og er táknaður $[\mathbf{x}]_{\mathcal{B}}$.

Setning 14.3.1

Látum $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir vigurrúm V. Þá er vörpunin, sem úthlutar vigrinum \mathbf{x} hnitavigri sínum miðað við raðgrunninn \mathcal{B} ,

$$V \to \mathbb{R}^n, \quad \mathbf{x} \mapsto [\mathbf{x}]_{\mathcal{B}},$$

línuleg og gagntæk.

15. fyrirlestur 12. október 2015 (Greinar 5.2 - 5.3 í bók)

Upprifjun úr síðasta fyrirlestri

Pegar vigrunum í grunni \mathcal{B} er raðað á tiltekinn hátt, þá segjum við að \mathcal{B} sé **raðgrunnur** (e. ordered basis).

Látum $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir vigurrúm V. Þá má skrifa sérhvern vigur \mathbf{x} úr V á nákvæmlega einn hátt sem línulega samantekt

$$\mathbf{x} = c_1 \mathbf{u}_1 + c_2 \mathbf{u}_2 + \dots + c_n \mathbf{u}_n$$

Stularnir c_1, \ldots, c_n eru því ótvírætt ákvarðaðir og n-vigurinn (c_1, \ldots, c_n) nefnist **hnitavigur** (e. coordinate vector) vigursins \mathbf{x} miðað við raðgrunninn \mathcal{B} og er táknaður $[\mathbf{x}]_{\mathcal{B}}$.

Setning 14.3.1

Látum $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir vigurrúm V. Þá er vörpunin, sem úthlutar vigrinum \mathbf{x} hnitavigri sínum miðað við raðgrunninn \mathcal{B} ,

$$V \to \mathbb{R}^n, \quad \mathbf{x} \mapsto [\mathbf{x}]_{\mathcal{B}},$$

línuleg og gagntæk.

15.1 Raðgrunnar hnit og einsmótanir (framhald)

Skilgreining 15.1.1

Tvö vigurrúm U og V eru sögð **einsmóta** (e. isomorphic) ef til er gagntæk línuleg vörpun $T:U\to V$. Vörpunin T nefnist þá **einsmótun** (e. isomorphism) frá U til V.

Athugasemdir

- (i) Sérhvert vigurrúm V er einsmóta sjálfu sér, því samsemdarvörpunin id $_V: V \to V$, $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{x}$ er einsmótun.
- (ii) Ef U er einsmóta V, þá er V einsmóta U, því ef $T:U\to V$ er einsmótun, þá er $T^{-1}:V\to U$ einsmótun.
- (iii) Ef U er einsmóta V og V er einsmóta W, þá er U einsmóta W, því ef $T:U\to V$ er einsmótun og $S:V\to W$ er einsmótun, þá er $S\circ T:U\to W$ einsmótun.

Upprifjun

Faldmengið $X \times X$ er mengið af öllum tvenndum (x, y), þar sem x og y eru stök úr X.

Skilgreining 15.1.2

Vensl (e. relation) R á mengi X er hlutmengi í $X \times X$.

Pegar vensl R eru skilgreind er oft skrifað xRy í stað $(x,y) \in R$. Oft eru önnur tákn en bókstafir notuð fyrir vensl, til dæmis \sim og \equiv .

Dæmi um vensl

- 1. Á sérhverju mengi X skilgreinir = vensl, $R = \{(x, x); x \in X\}$ sem er jafngilt því að segja að $(x, y) \in R$ ef og aðeins ef x = y.
- 2. Á rauntalnalínumi skilgreinir röðunin \leq vensl og sama er að segja um röðunina $\langle R = \{(x,y); x \leq y\} \text{ og } R = \{(x,y); x < y\}.$
- 3. Ef S er mengi og við látum $X = \mathcal{P}(S)$ tákna mengi allra hlutmengja í S, þá skilgreinir \subset vensl á X, $R = \{(A, B); A \subset B\}$

Skilgreining 15.1.3

Vensl \equiv á mengi X eru nefnd **jafngildisvensl** (e. equivalence relation) ef eftirfarandi þrjú skilyrði gilda um öll stök $x, y, z \in X$ (í sviga fyrir aftan hvert skilyrði er lýsingarorðið sem notað er um vensl sem fullnægja því):

- 1. $x \equiv x$, (spegilvirk (e. reflexive)).
- 2. Ef $x \equiv y$, bá $y \equiv x$ (samhverf (e. symmetric))
- 3. Ef $x \equiv y$ og $y \equiv z$, þá $x \equiv z$ (gegnvirk (e. transitive))

Dæmi um jafngildisvensl

- 1. Látum $X = \mathbb{R}^{m \times n}$ tákna mengi allra $m \times n$ fylkja og skilgreinum venslin \sim þannig að $\mathbf{A} \sim \mathbf{B}$ tákni að fylkin \mathbf{A} og \mathbf{B} séu línujafngild. Þetta eru jafngildisvensl.
- 2. Látum X tákna mengi allra vigurrúma og skilgreinum venslin \equiv þannig að $U \equiv V$ tákni að vigurrúmin U og V séu einsmóta. Samkvæmt athugasemdunum við skilgreiningu 14.2.2 eru þetta jafngildisvensl.

16. fyrirlestur 19. október 2015 (Grein 5.2 í bók)

16.1 Vídd vigurrúms

Upprifjun (Setning 8.1.4)

Ef vigurrúm V er spannað af n vigrum þá er sérhvert hlutmengi í V sem inniheldur fleiri en n vigra línulega háð.

Setning 16.1.1

Ef vigurrúm $\,V\,$ hefur grunn með endanlega mörgum stökum, þá hafa allir aðrir grunnar í $\,V\,$ sama fjölda staka og hann.

Skilgreining 16.1.2

Vigurrúm V sem hefur grunn með endanlega mörgum vigrum er sagt **endanlega vítt** (e. *finite dimensional*) og fjöldi staka í grunni fyrir V nefnist **vídd** (e. *dimension*) rúmsins V.

Ef V er ekki endanlega vítt, þá segjum við að V sé **óendanlega vítt** (e. infinite dimensional).

Við táknum vídd vigurrúms V með $\mathrm{Dim}(V)$ og skrifum $\mathrm{Dim}(V)=\infty$ ef V er óendanlega vítt.

Dæmi um víddir vigurrúma

- 1. $Dim(\mathbb{R}^n) = n$.
- 2. $Dim(\mathbb{R}^{m \times n}) = mn$.
- 3. $Dim(\mathbb{P}_n) = n + 1$.
- 4. Rúm allra margliða með rauntölustuðla, $\mathbb{P} = \bigcup_{n=0}^{\infty} \mathbb{P}_n$, er óendanlega vítt.

Setning 16.1.3

Tvö endanlega víð vigurrúm eru einsmóta ef og aðeins ef þau hafa sömu víddina.

Dæmi um einsmóta vigurrúm

1. Rúmin \mathbb{P}_{n-1} og \mathbb{R}^n hafa víddina n. Dæmi um einsmótun milli þeirra er

$$c_{n-1}x^{n-1} + \dots + c_1x + c_0 \longmapsto (c_0, c_1, \dots, c_{n-1}).$$

2. Rúmin $\mathbb{R}^{2\times 2}$ og \mathbb{R}^4 hafa víddina 4. Dæmi um einsmótun milli þeirra er:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{bmatrix} \longmapsto (a_{11}, a_{12}, a_{21}, a_{22}).$$

Setning 16.1.4

Látum V vera vigurrúm og $S \neq \emptyset$ vera hlutmengi í V.

(i) Ef $\mathbf{v} \in S$, $\mathbf{v} = c_1 \mathbf{v}_1 + \dots + c_m \mathbf{v}_m$, þar sem $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_m \in S \setminus \{\mathbf{v}\}$, þá er

$$\operatorname{Span}(S) = \operatorname{Span}(S \setminus \{\mathbf{v}\}).$$

- (ii) Ef $\operatorname{Span}(S)=V,\ S$ inniheldur nstök og $\operatorname{Dim}(V)=n,$ þá er S grunnur fyrir V.
- (iii) Ef Dim(V) = n og S er línulega óháð, þá er S grunnur fyrir V ef og aðeins ef S er n staka mengi.
- (iv) Ef S hefur n stök og $\mathrm{Span}(S) = V$, þá er $\mathrm{Dim}(V) \leq n$.
- (v) Ef Shefur nstök og Ser línulega óháð mengi, þá er $\operatorname{Dim}(V) \geq n.$

Setning 16.1.5

Látum \mathbf{A} vera fylki og \mathbf{B} vera fylki af efri stallagerð sem er línujafngilt \mathbf{A} . Þá mynda þær línur í \mathbf{B} , sem eru ekki núll, grunn fyrir línurúm fylkisins \mathbf{A} .

Setning 16.1.6

Látum $\mathbf{A} = [\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n]$ vera $m \times n$ fylki og $j_1 < j_2 < \dots < j_k$ tákna númerin á þeim dálkum í ruddri efri stallagerð fylkisins \mathbf{A} , sem hafa forustustuðla. Þá mynda $\{\mathbf{a}_{j_1}, \mathbf{a}_{j_2}, \dots, \mathbf{a}_{j_k}\}$ grunn fyrir dálkrúm fylkisins \mathbf{A} .

Tölurnar $Dim(Col(\mathbf{A}))$ og Dim(Row) eru kallaðar **dálkvídd** og **línuvídd** fylkisins \mathbf{A} . Talan $Dim(Null(\mathbf{A}))$ er kölluð **núllvídd** fylkisins \mathbf{A} .

17. fyrirlestur 22. október 2015 (Greinar 5.2 - 5.3 í bók)

17.1 Grunnar, vídd og línulegar varpanir

Setning 17.1.1

Látum S vera hlutmengi í vigurrúmi V. Gerum ráð fyrir að S hafi aðeins endanlega mörg stök og $V=\mathrm{Span}(S)$. Þá inniheldur S grunn fyrir V. Sér í lagi er V endanlega vítt.

Setning 17.1.2

Látum U vera endanlega vítt vigurrúm, V vera vigurrúm og $T:U\to V$ vera línulega vörpun. Þá gildir:

$$Dim(T[U]) \le Dim(U)$$
.

Setning 17.1.3

Látum $\{\mathbf{u}_1,\ldots,\mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir vigurrúm U, og $\mathbf{v}_1,\ldots,\mathbf{v}_n$ vera upptalningu af vigrum í vigurrúmi V. Þá er til nákvæmlega ein línuleg vörpun $T:U\to V$ sem hefur þann eiginleika að $\mathbf{v}_j=T(\mathbf{u}_j)$, fyrir $j=1,\ldots,n$.

Upprifjun (setning 8.1.5)

Látum S vera línulega óháð hlutmengi í vigurrúmi V og $\mathbf{v} \in V$. Ef \mathbf{v} er ekki úr $\mathrm{Span}(S)$, þá er hlutmengið $S \cup \{\mathbf{v}\}$ línulega óháð.

Setning 17.1.4

Sérhvert línulega óháð hlutmengi í endanlega víðu vigurrúmi er hluti af grunni fyrir vigurrúmið.

Setning 17.1.5

Sérhvert hlutmengi í endanlega víðu vigurrúmi, sem spannar vigurrúmið, inniheldur grunn fyrir vigurrúmið.

Upprifjun og skilgreiningar

 \bullet Fyrir línulega vörpun $\,T:U\to V\,\,$ skilgreinum við hlutrúmið

$$Ker(T) = \{ \mathbf{x} \in U \; ; \; T(\mathbf{x}) = \mathbf{0} \}$$

í U og köllum það **kjarna** línulegu vörpunarinnar T, og línulega hlutrúmið

Range
$$(T) = \{T(\mathbf{x}) ; \mathbf{x} \in U\}$$

í V og köllum það **myndrúm** vörpunarinnar T.

• Fyrir línulega vörpun $T:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^m$ er til nákvæmlega eitt $m\times n$ fylki $\mathbf A$ sem uppfyllir

$$T(\mathbf{x}) = \mathbf{A}\mathbf{x}$$

fyrir öll $\, {\bf x} \,$ úr $\, \mathbb{R}^n \,$ og í því tilfelli gildir

$$Range(T) = Col(\mathbf{A})$$
 og $Ker(T) = Null(\mathbf{A})$.

- Myndvídd eða metorð tiltekins fylkis A er fjöldi þerra lína í ruddri efri stallagerð fylkisins sem ekki eru núll. Þessi tala er táknuð Rank(A). Hún er jöfn fjölda forustustuðla sem fyrir koma í ruddu efri stallagerðinni.
- Látum \mathbf{A} vera fylki. Vídd núllrúmsins Null(\mathbf{A}) er nefnd **núllvídd** fylkisins \mathbf{A} og er táknuð Nullity(\mathbf{A}).

Athugasemd

Núllvídd fylkis er jöfn fjölda þeirra dálka í efri stallagerð þess sem ekki hafa forustustuðul.

Setning 17.1.6

Um sérhvert $m \times n$ fylki **A** gildir að

$$Rank(\mathbf{A}) + Nullity(\mathbf{A}) = n.$$

Setning 17.1.7

Látum $T:U\to V$ vera línulega vörpun milli vigurrúma og gerum ráð fyrir að rúmið U sé endanlega vítt. Þá er

$$Dim(Range(T)) + Dim(Ker(T)) = Dim(U).$$

Setning 17.1.8

Um sérhvert fylki gildir að dálkrúm þess og línurúm hafa sömu vídd.

18. fyrirlestur 26. október 2015 (Grein 5.3 í bók og tvinntölur)

18.1 Hnitakerfi og línuleg hnitaskipti

Upprifjun

Látum V vera vigurrúm og $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir V. Þá má skrifa sérhvern vigur \mathbf{x} úr V á nákvæmlega einn hátt sem línulega samantekt

$$\mathbf{x} = a_1 \mathbf{u}_1 + \dots + a_n \mathbf{u}_n$$

þ.e.a.s. stuðlarnir a_1, \ldots, a_n eru ótvírætt ákvaðraðir. Þeir nefnast **hnit vigursins** \mathbf{x} **miðað við raðgrunninn** \mathcal{B} og n-vigurinn $[\mathbf{x}]_{\mathcal{B}} = (a_1, \ldots, a_n)$ er kallaður **hnitavigur vigursins** \mathbf{x} **miðað við raðgrunninn** \mathcal{B} .

Hnitavörpunin

$$V \longrightarrow \mathbb{R}^n, \quad \mathbf{x} \mapsto [\mathbf{x}]_{\mathcal{B}}$$

er einsmótun (b.e.a.s. línuleg og gagntæk).

Setning 18.1.1

Látum V vera endanlega vítt vigurrúm og $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir V. Ef \mathcal{C} er annar raðgrunnur fyrir V, þá gildir um öll \mathbf{x} úr V að

$$[\mathbf{x}]_{\mathcal{C}} = \mathbf{P}[\mathbf{x}]_{\mathcal{B}}$$

þar sem \mathbf{P} er $n \times n$ fylkið sem gefið er með formúlunni

$$\mathbf{P} = \left[[\mathbf{u}_1]_{\mathcal{C}} \ [\mathbf{u}_2]_{\mathcal{C}} \ \cdots \ [\mathbf{u}_n]_{\mathcal{C}} \right].$$

Skilgreining 18.1.2

Fylkið **P** í setningunni hér að ofan nefnist **hnitaskiptafylki** (e. transition matrix) frá raðgrunninum \mathcal{B} í raðgrunninn \mathcal{C} .

Setning 18.1.3

Látum $L: V \to W$ vera línulega vörpun milli endanlega víðra vigurrúma. Látum $\mathcal{B} = \{\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_n\}$ vera raðgrunn fyrir V og \mathcal{C} vera raðgrunn fyrir W. Þá gildir um öll \mathbf{x} úr V að

$$[L(\mathbf{x})]_{\mathcal{C}} = \mathbf{A}[\mathbf{x}]_{\mathcal{B}}$$

þar sem A er fylkið sem gefið er með formúlunni

$$\mathbf{A} = [[L(\mathbf{u}_1)]_{\mathcal{C}} [L(\mathbf{u}_2)]_{\mathcal{C}} \cdots [L(\mathbf{u}_n)]_{\mathcal{C}}].$$

Skilgreining 18.1.4

Fylkið A nefnist fylki línulegu vörpunarinnar L miðað við raðgrunnana \mathcal{B} og \mathcal{C} .

Í því tilfelli þegar V = W og $\mathcal{B} = \mathcal{C}$, þá segjum við að \mathbf{A} sé **fylki línulegu** vörpunarinnar L miðað við raðgrunninn \mathcal{B} .

Setning 18.1.5

Látum V vera endanlega vítt vigurrúm og $L:V\to V$ vera línulega vörpun. Ef ${\bf A}$ og ${\bf B}$ eru fylki línulegu vörpunarinnar L miðað við tvo raðgrunna fyrir V, þá er til andhverfanlegt fylki ${\bf P}$ sem uppfyllir

$$\mathbf{B} = \mathbf{P}\mathbf{A}\mathbf{P}^{-1}.$$

Skilgreining 18.1.6

Ferningsfylkin \mathbf{A} og \mathbf{B} eru sögð **ámóta** (e. *similar*) ef til er andhverfanlegt fylki \mathbf{P} þannig að $\mathbf{B} = \mathbf{P}\mathbf{A}\mathbf{P}^{-1}$.

Séu fylkin \mathbf{A} og \mathbf{B} ámóta þá skrifum við $\mathbf{A} \simeq \mathbf{B}$.

Athugasemd

Um öll ferningsfylki A, B og C gildir:

- (i) $\mathbf{A} \simeq \mathbf{A}$.
- (ii) Ef $\mathbf{A} \simeq \mathbf{B}$, þá er $\mathbf{B} \simeq \mathbf{A}$.
- (iii) Ef $\mathbf{A} \simeq \mathbf{B}$ og $\mathbf{B} \simeq \mathbf{C}$, þá er $\mathbf{A} \simeq \mathbf{C}$.

Þessi þrjú atriðið segja okkur að \simeq skilgreini jafngildisvensl á $\mathbb{R}^{n\times n}$ fyrir sérhvert n.

Setning 18.1.7

Látum \mathbf{A} og \mathbf{B} vera ámóta $n \times n$ fylki. Þá er til línuleg vörpun $T: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$ sem hefur þann eiginleika að \mathbf{A} og \mathbf{B} séu fylki hennar miðað við ákveðna raðgrunna fyrir \mathbb{R}^n .